

Europeiska unionens officiella tidning

L 314

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionde årgången

1 december 2007

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

Kommissionens förordning (EG) nr 1411/2007 av den 30 november 2007 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 1412/2007 av den 30 november 2007 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn gällande från den 1 december 2007	3
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1413/2007 av den 30 november 2007 om fastställande av en minskningskoefficient för den areal per jordbrukare för vilken stöd för energigrödor kan sökas för 2007	6
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1414/2007 av den 30 november 2007 om förbud mot fiske efter torsk i ICES-område Kattegatt (söder om III a) med fartyg som för tysk flagg	7

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Rådet

2007/779/EG, Euratom:

★ Rådets beslut av den 8 november 2007 om inrättande av gemenskapens civilskyddsmekanism (omarbetning) ⁽¹⁾	9
--	---

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

2007/780/EG:

- ★ Rådets beslut av den 26 november 2007 om ändring av rådets beslut 2003/17/EG om likvärdighet av fältbesiktningar av utsädesodlingar i tredjeland och om likvärdighet av utsäde producerat i tredjeland ⁽¹⁾ 20

Kommissionen

2007/781/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 21 augusti 2007 om att förklara en företagskoncentration förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion (Ärende COMP/M.4523 – Travelport/Worldspan) [delgivet med nr K(2007) 3938] ⁽¹⁾ 21

2007/782/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 30 november 2007 om godkännande av årliga och fleråriga nationella program som medlemsstaterna lagt fram för år 2008 och följande år för utrotning, bekämpning och övervakning av vissa djursjukdomar och zoonoser samt gemenskapens finansiella stöd till dessa program [delgivet med nr K(2007) 5776] 29

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1411/2007

av den 30 november 2007

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 november 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 756/2007 (EUT L 172, 30.6.2007, s. 41).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 november 2007 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	IL	114,0
	MA	70,5
	TR	86,7
	ZZ	90,4
0707 00 05	JO	196,3
	MA	51,7
	TR	103,2
	ZZ	117,1
0709 90 70	MA	46,7
	TR	127,3
	ZZ	87,0
0709 90 80	EG	301,9
	ZZ	301,9
0805 20 10	MA	67,0
	ZZ	67,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	62,9
	HR	26,3
	IL	67,2
	TR	90,4
	UY	82,5
	ZZ	65,9
0805 50 10	AR	72,2
	EG	79,1
	TR	107,4
	ZA	59,3
	ZZ	79,5
0808 10 80	AR	87,7
	CA	108,3
	CL	86,0
	CN	87,6
	MK	30,6
	US	95,5
	ZA	95,7
	ZZ	84,5
0808 20 50	AR	49,2
	CN	59,7
	TR	145,7
	US	109,4
	ZZ	91,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1412/2007**av den 30 november 2007****om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn gällande från den 1 december 2007**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 2.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1784/2003 skall importtullen för produkter som omfattas av KN-numren 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vanligt vete av hög kvalitet), 1002, ex 1005, utom hybrider för utsäde, samt ex 1007, utom hybrider för utsäde, vara lika med interventionspriset vid import ökat med 55 % minus cif-importpriset för den aktuella sändningen. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.

- (2) För denna beräkning skall enligt artikel 10.3 i samma förordning representativa cif-importpriser fastställas regelbundet för de aktuella produkterna.

- (3) Enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96 skall ett dagligt representativt cif-importpris, fastställt enligt artikel 4 i samma förordning, användas vid beräkning av importtullarna för produkter som omfattas av KN-nummer 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (vete av hög kvalitet), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 och 1007 00 90.

- (4) Importtullarna bör fastställas att gälla från den 1 december 2007 och tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Från den 1 december 2007 gäller de importtullar som fastställs i bilaga I för de produkter som anges i artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1784/2003; beräkningsgrunderna anges i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 november 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 735/2007 (EUT L 169, 29.6.2007, s. 6). Med verkan från den 1 juli 2008 ersätts förordning (EEG) nr 1784/2003 av förordning (EG) nr 1234/2007 (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1816/2005 (EUT L 292, 8.11.2005, s. 5).

BILAGA I

Importtullar från den 1 december 2007 för de produkter som anges i artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1784/2003

KN-nr	Varuslag	Importtull ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete: av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	0,00
1005 10 90	Utsädesmajs annan än hybridmajs	0,00
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	Sorghum av andra slag än hybrider för utsäde	0,00

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96 skall importtullen för varor, som anländer till gemenskapen via Atlanten eller Suezkanalen, minskas med

- 3 euro/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,
- 2 euro/ton om lossningshamnen ligger i Danmark, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige eller Förenade kungariket eller vid den Iberiska halvöns Atlantkust.

⁽²⁾ Om villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda har importören rätt till en schablonmässig minskning av importtullen med 24 euro/ton.

BILAGA II

Beräkningsgrunder för importtullarna i bilaga I

16.11.2007-29.11.2007

1. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Vanligt vete (*)	Majs	Durumvete, hög kvalitet	Durumvete, medelhög kvalitet (**)	Durumvete, låg kvalitet (***)	Korn
Börs	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Börsnotering	234,78	102,09	—	—	—	—
Pris fob USA	—	—	408,20	398,20	378,20	154,00
Tillägg för Mexikanska golfen	—	19,26	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna	15,42	—	—	—	—	—

(*) Bidrag med 14 euro/ton ingår (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Avdrag med 10 euro/ton (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

(***) Avdrag med 30 euro/ton (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Fraktkostnad: Mexikanska golfen–Rotterdam 54,40 EUR/t

Fraktkostnad: Stora sjöarna–Rotterdam 47,16 EUR/t

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1413/2007**av den 30 november 2007****om fastställande av en minskningskoefficient för den areal per jordbrukare för vilken stöd för energigrödor kan sökas för 2007**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 ⁽¹⁾, särskilt artikel 89.2, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 89.1 i förordning (EG) nr 1782/2003 fastställs en maximal garantiareal på 2 000 000 hektar för vilken stöd för energigrödor får beviljas enligt artikel 88 i den förordningen. Om den areal för vilken stöd begärs överskrider den maximala garantiarealen ska, enligt artikel 89.2, arealen per jordbrukare för vilken stöd begärs minskas proportionellt för året i fråga.
- (2) Enligt artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1973/2004 av den 29 oktober 2004 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1782/2003 när det gäller de stödssystem som avses i avdelning IV och IVa i den förordningen och användningen av uttagen mark för produktion av råvaror ⁽²⁾, ska minskningskoefficienten fastställas innan jordbru-

karna beviljas stöd och senast den 31 januari följande år, på grundval av de uppgifter som inlämnats i enlighet med artikel 3.1 b i den förordningen.

- (3) Medlemsstaterna har, i enlighet med artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 1973/2004, informerat kommissionen om den totala arealen för vilken stöd för energigrödor fastställts för 2007 i enlighet med artikel 88 i förordning (EG) nr 1782/2003. Utifrån dessa uppgifter har den totala arealen för 2007 fastställts till 2 843 450 hektar.
- (4) Eftersom ovanstående areal på 2 843 450 hektar överskrider den maximala bidragsberättigande garantiarealen på 2 000 000 hektar är det nödvändigt att fastställa en minskningskoefficient för den areal per jordbrukare för vilken stöd kan sökas för 2007.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för direktstöd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Minskingskoefficienten för den areal per jordbrukare för vilken stöd för energigrödor enligt artikel 88 i förordning (EG) nr 1782/2003 kan sökas för 2007 ska vara 0,70337.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 november 2007.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1276/2007 (EUT L 284, 30.10.2007, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 345, 20.11.2004, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 993/2007 (EUT L 222, 28.8.2007, s. 10).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1414/2007**av den 30 november 2007****om förbud mot fiske efter torsk i ICES-område Kattegatt (söder om III a) med fartyg som för tysk flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 41/2007 av den 21 december 2006 om fastställande för år 2007 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾ fastställs kvoter för 2007.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2007 är uppfiskad.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uppfiskad kvot**

Den fiskekvot för 2007 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till denna förordning för det bestånd som anges i samma bilaga skall anses vara uppfiskad från och med den dag som fastställs i bilagan.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till denna förordning, och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, är förbjudet från och med den dag som fastställs i bilagan. Efter den dagen är det även förbjudet att förvara ombord, omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av sådana fartyg.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 november 2007.

På kommissionens vägnar
Fokion FOTIADIS
Generaldirektör för fiske och
havsfrågor

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 865/2007 (EUT L 192, 24.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1967/2006 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11). Rättad i EUT L 36, 8.2.2007, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 15, 20.1.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 898/2007 (EUT L 196, 28.7.2007, s. 22).

BILAGA

Nr	75
Medlemsstat	Tyskland
Bestånd	COD/03AS.
Art	Torsk (<i>Gadus morhua</i>)
Område	Kattegatt
Datum	13.11.2007

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 8 november 2007

om inrättande av gemenskapens civilskyddsmekanism (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

(2007/779/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 203,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Det krävs väsentliga ändringar i rådets beslut 2001/792/EG, Euratom av den 23 oktober 2001 om inrättande av en gemenskapsmekanism för att underlätta ett förstärkt samarbete vid biståndsinsatser inom räddningstjänsten ⁽³⁾ (numera: civilskyddet) (nedan kallad *mekanismen*) för att göra Europeiska unionens katastrofinsatser mer konsekventa och effektiva. För tydlighetens skull bör beslutet omarbetas.

- (2) På senare år har antalet naturkatastrofer och katastrofer som har orsakats av människor ökat avsevärt och medfört förlust av människoliv och egendom, inklusive kulturarv, förstörelse av ekonomisk och social infrastruktur samt skador på miljön.

- (3) Gemenskapens åtgärder för att genomföra rådets resolution av den 8 juli 1991 om förbättring av det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaterna i händelse av naturkatastrofer eller tekniska katastrofer ⁽⁴⁾ har bidragit till skyddet av människor, miljö och egendom. FN:s ekonomiska kommissions för Europa konvention av den 17 mars 1992 om gränsöverskridande konsekvenser av industriolyckor, som har godkänts av gemenskapen genom rådets beslut 98/685/EG ⁽⁵⁾, har bidragit till att ytterligare förbättra förebyggande och hantering av industriolyckor.

- (4) Det allmänna syftet med mekanismen är att på begäran tillhandahålla stöd vid större olyckor och att underlätta förbättrad samordning av de biståndsinsatser som tillhandahålls av medlemsstaterna och gemenskapen, varvid hänsyn tas till de regioner och öar som har särskilda behov på grund av att de ligger isolerade, i gemenskapens yttersta randområden eller av andra skäl. Antalet länder som utnyttjar mekanismen för civilskyddsbistånd har ökat avsevärt de senaste åren. Mekanismen bör stärkas så att den europeiska solidariteten demonstreras effektivt och tydligare och så att en europeisk snabbinsatsförmåga grundad på medlemsstaternas civilskyddsmoduler kan utvecklas på det sätt som krävs av Europeiska rådet av den 16–17 juni 2005 och av Europaparlamentet i dess resolution av den 13 januari 2005 om tsunamikatastrofen.

⁽¹⁾ Yttrande av den 24 oktober 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 195, 18.8.2006, s. 40.

⁽³⁾ EGT L 297, 15.11.2001, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT C 198, 27.7.1991, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 326, 3.12.1998, s. 1.

- (5) Genom mekanismen skulle vederbörlig hänsyn tas till relevant gemenskapslagstiftning och internationella åtaganden. Detta beslut bör därför inte påverka medlemsstaternas ömsesidiga rättigheter och skyldigheter enligt bilaterala och multilaterala avtal i frågor som omfattas av detta beslut.
- (6) Mekanismen bör underlätta civilskyddets insatser vid alla slag av större olyckor som inträffar i eller utanför gemenskapen, inklusive naturkatastrofer och katastrofer som har orsakats av människor, terroristhandlingar samt tekniska och radiologiska olyckor och miljöolyckor, däribland förorening av havet till följd av olycka. Civilskydds-bistånd kan komma att krävas i samband med alla dessa olyckor för att komplettera det berörda landets insatskapacitet.
- (7) Förebyggande åtgärder är av stor betydelse när det gäller att skydda sig mot naturkatastrofer, tekniska katastrofer och miljökatastrofer och kräver att man överväger ytterligare åtgärder. Gemenskapen bör hjälpa medlemsstaterna att minimera ledtiden för katastrofinsatser och att varna EU:s medborgare genom att bidra till vidareutvecklingen av system för detektering och tidig varning. Systemen bör ta hänsyn till och baseras på befintliga informationskällor.
- (8) Förberedande åtgärder behöver vidtas på medlemsstats- och gemenskapsnivå för att vid olyckor möjliggöra en snabb mobilisering av insatsstyrkor för bistånd samt en erforderligt flexibel samordning av dessa, och för att genom ett utbildningsprogram efter behov säkerställa att bedömnings- och/eller samordningsgrupper, insatsstyrkor och andra resurser kan bidra med effektiva insatser och att de kompletterar varandra.
- (9) Andra förberedande åtgärder inbegriper utbyte av information om nödvändiga medicinska resurser och stimulans för att använda ny teknik. Den informationen avser sjukvårdsresurser som medlemsstaterna frivilligt ställer till förfogande för att skydda folkhälsan på begäran om insatser inom ramen för mekanismen. Enligt artikel 296 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ska ingen medlemsstat vara förpliktad att lämna sådan information vars avslöjande den anser strida mot sina väsentliga säkerhetsintressen.
- (10) Det bör övervägas att ta fram ytterligare moduler för biståndsinsatser inom civilskyddet, bestående av resurser från en eller flera medlemsstater, och med syftet att inbördes vara helt och hållet driftskompatibla, som bidrag till utvecklingen av en snabbinsatsförmåga inom civilskyddet. Moduler organiseras på medlemsstatsnivå och står under medlemsstaternas ledning och befäl.
- (11) Vid en större olycka inom gemenskapen, eller vid överhängande fara för att en sådan ska inträffa, som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande effekter eller som kan leda till begäran om bistånd från en eller flera medlemsstater, finns det behov av att kunna underrätta om händelsen, när så är lämpligt via ett etablerat och tillförlitligt gemensamt kommunikations- och informationssystem för olyckor.
- (12) Mekanismen bör göra det möjligt att mobilisera och underlätta samordning av biståndsinsatser för att bidra till att säkerställa bättre skydd för i första hand människor, men även för miljö och egendom, inklusive kulturarv, och därigenom minska förluster av människoliv, personskador, materiella skador, ekonomiska skador och miljöskador samt göra den sociala sammanhållningen och solidariteten mer påtaglig. Det ökade samarbetet vid biståndsinsatser inom civilskyddet bör bygga på en organisation av civilskyddet inom gemenskapen, med ett övervaknings- och informationscentrum och ett gemensamt kommunikations- och informationssystem för olyckor, som sköts av kommissionen, samt kontaktpunkter i medlemsstaterna. Mekanismen bör fungera som en ram för insamling av kontrollerad information om olyckor, spridning av sådan information till medlemsstaterna och utbyte av information om de erfarenheter som har gjorts vid insatserna.
- (13) Kontaktpunkterna i medlemsstaterna bör kunna meddela om det civilskydds-bistånd, även militärresurser och militärkapacitet, som ett drabbat land har begärt finns tillgängligt.
- (14) Det är nödvändigt att förbättra tillgången till lämpliga transportmedel för att underlätta utvecklingen av en snabbinsatsförmåga på gemenskapsnivå. Gemenskapen bör stödja och komplettera medlemsstaternas ansträngningar genom att göra det lättare för medlemsstaterna att förena sina transportresurser och genom att, vid behov, bidra till finansieringen av ytterligare transportmedel.
- (15) Vid biståndsinsatser inom civilskyddet utanför gemenskapen bör mekanismen underlätta och stödja de åtgärder som gemenskapen och medlemsstaterna vidtar. Biståndsinsatser utanför gemenskapen kan antingen genomföras oberoende eller som ett bidrag till en insats som leds av en internationell organisation, och gemenskapen bör därför fördjupa sina förbindelser med relevanta internationella organisationer.

(16) Om Förenta nationerna är på plats, har de en överordnad samordningsfunktion vid hjälpinsatser i tredjeland. Civilskyddsbiståndet inom ramen för mekanismen bör samordnas med Förenta nationerna och andra relevanta internationella aktörer så att tillgängliga resurser utnyttjas på bästa möjliga sätt och onödigt dubbelarbete undviks. Bättre samordning av Civilskyddsbiståndet med hjälp av mekanismen är en förutsättning för att man ska kunna stödja det övergripande samordningsarbetet och sörja för ett omfattande europeiskt bidrag till det övergripande hjälparbetet. Vid större olyckor, där bistånd ges både inom ramen för mekanismen och inom ramen för rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd⁽¹⁾, bör kommissionen se till att gemenskapens samlade insatser är effektiva och konsekventa samt att de kompletterar varandra.

(17) Mekanismen skulle också kunna underlätta och stödja krishanteringen, i enlighet med rådets och kommissionens gemensamma förklaring av den 29 september 2003 om användningen av gemenskapens mekanism för räddningstjänsten inom ramen för den krishantering som avses i avdelning V i fördraget om Europeiska unionen. Detta beslut påverkar inte ordförandeskapets befogenheter och roll inom ramen för den krishantering som avses i nämnda avdelning.

(18) Mekanismen skulle också kunna användas för att stödja konsulerbart bistånd till EU:s medborgare vid större olyckor i tredjeland om civilskydds verksamhet begärs av medlemsstaternas konsuler myndigheter.

(19) I de fall då det anses vara lämpligt att använda militära tillgångar och militär kapacitet kommer samarbetet med militären att följa de tillvägagångssätt, förfaranden och kriterier som är fastställda av rådet eller dess behöriga organ för att göra militära tillgångar och militär kapacitet tillgängliga för gemenskapens civilskydds tjänstmekanism för att skydda civilbefolkningen.

(20) Användningen av militära tillgångar och militär kapacitet bör vara förenlig med FN:s relevanta riktlinjer.

(21) Deltagande av kandidatländer och samarbete med andra tredjeländer och internationella och regionala organisationer bör vara möjligt.

(22) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta

beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.

(23) Målen för detta beslut, nämligen att underlätta ett förstärkt samarbete mellan gemenskapen och medlemsstaterna för biståndsinsatser inom civilskyddet vid större olyckor eller vid överhängande fara för att sådana ska inträffa, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, med hänsyn till den omfattning i vilken mekanismens genomförande kommer att minska förluster av människoliv och skador, bättre uppnås på gemenskapsnivå.

Om en större olycka kräver mer än vad en drabbad medlemsstats insatskapacitet kan klara av, bör staten i fråga kunna ta mekanismen i anspråk för att komplettera sina civilskyddsresurser. Gemenskapen kan därför vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(24) Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen innehåller inte några andra befogenheter för antagandet av detta beslut än dem som anges i artikel 308 respektive artikel 203.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Syfte och tillämpningsområde

Artikel 1

1. Härmed inrättas en gemenskapsmekanism (nedan kallad *mekanismen*) för att underlätta ett förstärkt samarbete mellan gemenskapen och medlemsstaterna för biståndsinsatser inom civilskyddet vid större olyckor eller vid överhängande fara för att sådana ska inträffa.

2. Mekanismen ska i första hand skydda människor, men även miljö och egendom, inklusive kulturarv, vid naturkatastrofer och katastrofer som har orsakats av människor, terroristhandlingar, tekniska och radiologiska olyckor eller miljöolyckor, inklusive förorening av havet till följd av olycka, som inträffar inom eller utanför gemenskapen, också med hänsyn till de regioner och öar som har särskilda behov på grund av att de ligger isolerade, i gemenskapens yttersta randområden eller av andra skäl.

⁽¹⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

Mekanismen ska inte påverka skyldigheterna enligt Europeiska gemenskapens eller Europeiska atomenergigemenskapens gällande, relevanta lagstiftning eller enligt befintliga internationella avtal.

Artikel 2

Mekanismen ska bestå av en rad moment och åtgärder, däribland följande:

1. Inventering av tillgängliga insatsstyrkor och annat insatsstöd i medlemsstaterna för biståndsinsatser vid olyckor.
2. Inrättande och genomförande av ett utbildningsprogram för insatsstyrkor och annat insatsstöd och för experter till grupper med bedömnings- och eller samordningsuppgifter (nedan *bedömnings- och/eller samordningsgrupper*).
3. Workshops, seminarier och pilotprojekt om väsentliga insatsaspekter.
4. Inrättande och utsändande av bedömnings- och/eller samordningsgrupper.
5. Inrättande och drift av ett övervaknings- och informationscentrum som ska vara tillgängligt och omedelbart handlingsberett dygnet runt och stå till medlemsstaternas och kommissionens förfogande för mekanismens ändamål.
6. Inrättande och drift av ett gemensamt kommunikations- och informationssystem för olyckor (Cecis) för att möjliggöra kommunikation och informationsutbyte mellan övervaknings- och informationscentrumet och medlemsstaternas kontaktpunkter.
7. Bidra till framtagandet av system för detektering och tidig varning vid katastrofer som kan drabba medlemsstaternas territorium, för att möjliggöra snabbinsatser från medlemsstaterna och gemenskapen och upprättandet av dessa genom studier och bedömningar av behovet av dessa system och deras genomförbarhet och genom åtgärder för att främja deras sammanlänkning med varandra och med övervaknings- och informationscentrumet och Cecis-systemet. Dessa system ska beakta och bygga på befintliga källor till information, övervakning och detektering.
8. Stöd till medlemsstater för att få tillgång till utrustning och transportresurser genom att

a) tillhandahålla och utbyta information om utrustning och transportresurser som medlemsstaterna kan ställa till förfogande, i syfte att underlätta förenande av sådan utrustning eller sådana transportresurser,

b) hjälpa medlemsstater med att kartlägga och underlätta deras tillgång till transportresurser som eventuellt är tillgängliga från annat håll, även på den kommersiella marknaden,

c) hjälpa medlemsstater med att få uppgift om var utrustning finns som eventuellt är tillgänglig från andra håll, även på den kommersiella marknaden.

9. Komplettering av de transporter som medlemsstaterna tillhandahåller genom att tillhandahålla de ytterligare transportresurser som är nödvändiga för att sörja för snabba insatser vid större olyckor.

10. Stöd till konsulärt bistånd till EU-medborgare vid större olyckor i tredjeländer avseende civilskyddsverksamhet om denna begärs av medlemsstaternas konsulära myndigheter.

11. Annan understödande och kompletterande verksamhet som krävs inom ramen för mekanismen i enlighet med artikel 4 i rådets beslut 2007/162/EG, Euratom av den 5 mars 2007 om inrättande av ett finansiellt instrument för civilskydd ⁽¹⁾.

Artikel 3

I detta beslut avses med

1. *större olycka*: varje situation som har eller kan ha negativa effekter för människor, miljö eller egendom och som kan leda till en begäran om bistånd enligt mekanismen,

2. *insats*: alla åtgärder som vidtas via mekanismen under eller efter en större olycka för att motverka olyckans omedelbara konsekvenser,

3. *beredskap*: ett tillstånd där mänskliga och materiella resurser som erhållits till följd av åtgärder som vidtagits i förväg står beredda med kapacitet som gör det möjligt att säkerställa effektiva snabbinsatser vid en olycka,

4. *tidig varning*: tillhandahållande av effektiv information i rätt tid som möjliggör att åtgärder kan vidtas för att undvika eller minska risker och säkerställa beredskap för en effektiv insats,

⁽¹⁾ EUT L 71, 10.3.2007, s. 9.

5. *modul*: ett självförsörjande och självständigt fördefinierat upp-
gifts- och behovsstyrt arrangemang av medlemsstaternas resur-
ser eller en mobil operativ grupp från medlemsstaterna som
utgör en kombination av mänskliga och materiella resurser
och vars beteckning avspeglar modulens insatsförmåga eller
den eller de uppgifter som den är kapabel att utföra.

KAPITEL II

Beredskap

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska i förväg fastställa vilka insatsstyrkor
eller moduler inom sina behöriga organ, och i synnerhet inom
sina civilskydds organ eller andra beredskapsorgan, som kan
göras tillgängliga för insatser eller som med mycket kort varsel
kan sättas upp och sändas ut, i allmänhet inom 12 timmar efter
det att begäran om bistånd har inkommit. Medlemsstaterna ska
beakta att styrkans eller modulens sammansättning bör vara
avhängig av vilken typ av större olycka det är frågan om och
av särskilda behov i samband med olyckan.

2. Medlemsstaterna ska utse experter som kan inkallas för att
på olycksplatsen ingå i en bedömnings- och/eller samordnings-
grupp.

3. Medlemsstaterna ska framför allt för att tillgodose priori-
terade insatser eller behov av stöd i enlighet med mekanismen
arbeta på frivillig basis med att ta fram moduler som

- a) utgörs av en eller flera i mekanismen deltagande staters
resurser,
- b) har förmågan att genomföra uppgifter inom de områden
som insatsen avser,
- c) har förmågan att genomföra uppgifter i överensstämmelse
med erkända internationella riktlinjer, och därför kan
 - i) sändas ut med mycket kort varsel efter inkommen begä-
ran om bistånd,
 - ii) arbeta självförsörjande och självständigt under en given
tidsperiod om förhållandena på platsen så kräver,
- d) kan samverka med andra moduler,
- e) är utbildade och tränade för att möta kraven på samverkan
enligt a och d,
- f) är placerade under ledning av en person som är ansvarig för
modulernas drift,

g) har förmågan att bistå andra EU-organ och/eller internatio-
nella institutioner, särskilt FN.

4. Medlemsstaterna ska undersöka möjligheten att vid behov
tillhandahålla andra former av insatsstöd som kan finnas till-
gängligt hos de behöriga organen, t.ex. specialiserad personal
och utrustning som kan sättas in vid en viss olycka, och att
begära resurser som eventuellt kan tillhandahållas av icke-stat-
liga organisationer och andra relevanta organ.

5. Medlemsstaterna får om de vill, med reservation för
tillämpliga säkerhetskrav, lämna information om relevanta mili-
tära resurser och militär kapacitet som såsom en sista utväg kan
användas som en del i civilskyddet genom mekanismen, t.ex.
transport och logistiskt eller medicinskt stöd.

6. Medlemsstaterna ska inom sex månader från antagandet
av detta beslut lämna aktuella allmänna uppgifter om styrkorna,
experterna, modulerna och annat insatsstöd enligt punkterna
1–4 i denna artikel samt vid behov omgående uppdatera dessa
uppgifter och uppgifter om sådana medicinska resurser som
avses i artikel 5 punkt 6.

7. Medlemsstaterna ska, med stöd av kommissionen om så
begärs, vidta nödvändiga åtgärder för att sörja för snabb trans-
port av det civilskyddsstöd som de erbjuder.

8. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter och informera
kommissionen om detta.

Artikel 5

Kommissionen ska

- 1. inrätta och driva övervaknings- och informationscentrumet,
- 2. upprätta och driva Cecis-systemet,
- 3. bidra till och utveckla system för detektering och tidig var-
ning för katastrofer enligt artikel 2 punkt 7,
- 4. skapa möjlighet att mobilisera och så snabbt som möjligt
sända ut mindre expertgrupper med uppgift att
 - a) bedöma civilskyddsbehoven hos den stat som begär bi-
stånd mot bakgrund av det bistånd som medlemssta-
terna och mekanismen kan tillhandahålla,
 - b) vid behov underlätta samordningen av biståndsinsatser
inom civilskyddet på plats samt när det är nödvändigt
och lämpligt upprätta kontakt med de behöriga myn-
digheterna i den stat som begär bistånd,

5. inrätta ett utbildningsprogram för att förstärka samordningen vid biståndsinsatser inom civilskyddet genom att säkerställa samverkansförmåga och komplementaritet mellan insatsstyrkorna och modulerna enligt artikel 4.1 eller vid behov andra former av stöd vid insatser enligt artikel 4.4 samt genom att förbättra experternas kvalifikationer enligt artikel 4.2. Programmet ska innefatta gemensamma kurser och övningar samt ett utbytessystem, varigenom enskilda personer kan bli utstationerade till styrkor i andra medlemsstater,
6. vid större olyckor samla och sammanställa uppgifter om medlemsstaternas förmåga att upprätthålla produktion av serum och vaccin eller andra nödvändiga medicinska resurser och om de lager av sådana resurser som kan finnas tillgängliga för insatser,
7. inrätta ett program för tillvaratagande av de erfarenheter som har gjorts vid insatserna inom mekanismens ram samt sprida dessa erfarenheter genom informationssystemet,
8. stimulera och främja införande och användning av ny teknik inom ramen för mekanismen,
9. vidta de åtgärder som avses i artikel 2 punkterna 8 och 9,
10. skapa möjlighet att ge experter på bedömning och/eller samordning grundläggande logistiskt stöd,
11. vidta andra stödåtgärder och kompletterande åtgärder som kan komma att krävas inom ramen för mekanismen i enlighet med artikel 4 i beslut 2007/162/EG, Euratom.

KAPITEL III

Insatser

Artikel 6

1. Vid en större olycka inom gemenskapen, eller vid överhängande fara för att en sådan ska inträffa, som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande effekter, ska den medlemsstat i vilken olyckan har inträffat utan dröjsmål anmäla detta till kommissionen och till de medlemsstater som eventuellt berörs av olyckan.

Första stycket ska inte gälla om anmälningsskyldigheten redan har uppfyllts inom ramen för relevanta bestämmelser i Europeiska gemenskapens eller Europeiska atomenergigemenskapens lagstiftning eller inom ramen för befintliga internationella avtal.

2. Vid en större olycka inom gemenskapen, eller vid överhängande fara för att en sådan ska inträffa, som kan leda till att en eller flera medlemsstater begär bistånd, ska den medlemsstat i vilken olyckan har inträffat utan dröjsmål anmäla detta till kommissionen, om det kan förväntas att en begäran om bistånd

inges genom övervaknings- och informationscentrumet, så att kommissionen vid behov kan informera övriga medlemsstater och aktivera de behöriga avdelningarna inom kommissionen.

3. Anmälan enligt punkterna 1 och 2 ska, när så är lämpligt, göras via Cecis.

Artikel 7

1. När en större olycka inträffar inom gemenskapen, kan en medlemsstat begära bistånd genom övervaknings- och informationscentrumet eller direkt från de andra medlemsstaterna. Begäran ska vara så specifik som möjligt.

2. Om en begäran om bistånd inges genom övervaknings- och informationscentrumet, ska kommissionen vid mottagandet av en sådan begäran på lämpligt sätt och utan dröjsmål

a) vidarebefordra begäran till de övriga medlemsstaternas kontaktpunkter,

b) underlätta mobiliseringen av styrkor, experter, moduler och annat stöd vid insatser,

c) samla in kontrollerad information om olyckan och sprida denna till medlemsstaterna.

3. En medlemsstat till vilken en begäran om bistånd riktas ska omgående avgöra huruvida den har möjlighet att lämna begärt bistånd och underrätta den begärande medlemsstaten om detta, antingen genom informations- och övervakningscentrumet eller direkt, och då ange omfattningen av och villkoren för det bistånd som den kan komma att lämna. Om en medlemsstat informerar den biståndsbegärande medlemsstaten direkt, ska samma information också lämnas till övervaknings- och informationscentrumet. Övervaknings- och informationscentrumet ska hålla medlemsstaterna underrättade.

4. Den medlemsstat som begär bistånd ska ha ansvaret för att leda biståndsinsatserna. Myndigheterna i den medlemsstat som begär bistånd ska fastställa riktlinjer och vid behov ramarna för de uppgifter som anförtros insatsstyrkorna eller modulerna. Genomförandets praktiska detaljer ska överlätas åt den ansvariga person som utses av den medlemsstat som lämnar bistånd.

5. Om den medlemsstat som begär bistånd begär att insatsstyrkorna ska leda insatserna i dess ställe, ska de styrkor som medlemsstaterna och gemenskapen bidrar med sträva efter att samordna sina insatser.

6. Om bedömnings- och/eller samordningsgrupper sätts in, ska de underlätta samordningen mellan insatsstyrkorna och upprätta kontakt med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som begär bistånd.

Artikel 8

1. Vid en större olycka utanför gemenskapen får artikel 7 på begäran också tillämpas i samband med civilskyddsbistånd utanför gemenskapen.

Sådana insatser får antingen bedrivas som en oberoende biståndsinsats eller som ett bidrag till en insats som leds av en internationell organisation.

Samarbetsarrangemangen i denna artikel är tillämpliga endast på bistånd som kanaliseras genom mekanismen.

Åtgärder som vidtas enligt denna artikel ska inte påverka åtgärder som antas enligt artikel V i fördraget om Europeiska unionen.

2. När det ges civilskyddsbistånd enligt punkt 1 som svar på en begäran via övervaknings- och informationscentrumet, ska den medlemsstat som innehar ordförandeskapet i Europeiska unionens råd (nedan kallat *ordförandeskapet*) sörja för en övergripande samordning av biståndsinsatserna inom civilskyddet utan att kommissionens roll enligt punkt 4 som operativ samordnare åsidosätts.

3. När det gäller den politiska och strategiska samordningen ska ordförandeskapet särskilt

- a) bedöma om det är lämpligt att eventuellt använda mekanismen som ett verktyg för att underlätta och stödja krishanteringen,
- b) om det anser det vara nödvändigt upprätta förbindelser på politisk nivå med det drabbade tredjelandet och hålla kontakt med det landet i alla skeden av olyckan med avseende på den samlade politiska och strategiska ramen för biståndsinsatsen.

Där så är lämpligt kan ordförandeskapet begära att en annan medlemsstat helt eller delvis tar över ansvaret för den politiska och strategiska samordningen, alternativt be kommissionen att stödja denna samordning.

4. Den operativa samordningen ska utföras av kommissionen i nära samarbete med ordförandeskapet inom ramen för den politiska och strategiska samordningen i punkt 3. Den operativa samordningen ska i lämplig omfattning bestå av följande verksamhet:

- a) En fortlöpande dialog med medlemsstaternas kontaktpunkter för att sörja för ett effektivt och samstämmigt europeiskt civilskyddsbidrag genom mekanismen till det samlade hjälparbetet, särskilt
 - i) information utan dröjsmål till medlemsstaterna om framställningarna om bistånd i deras helhet,
 - ii) utsändande av bedömnings- och/eller samordningsgrupper som på plats ska bedöma läget och behoven och/eller som på plats ska underlätta den operativa samordningen av det bistånd som kanaliseras genom mekanismen,
 - iii) fastställande av behovsbedömningar i samarbete med bedömnings- och/eller samordningsgrupperna och andra aktörer, bland annat andra enheter från EU,
 - iv) utbyte av relevanta bedömningar och analyser med alla berörda aktörer,
 - v) tillhandahållande av en översikt över det bistånd som erbjuds av medlemsstaterna och andra källor,
 - vi) rådgivning om den typ av bistånd som krävs för att se till att det civilskyddsbistånd som lämnas motsvarar behovsbedömningarna,
 - vii) hjälp med att lösa praktiska svårigheter när biståndet ska ges i till exempel transit- och tullområden.
 - b) Kontakter med det drabbade tredjelandet om närmare tekniska aspekter såsom det exakta behovet av bistånd, godtagandet av erbjudanden och de praktiska formerna för mottagningen och fördelningen av biståndet lokalt.
 - c) Kontakter eller samarbete med FN:s kontor för samordning av humanitära frågor (Ocha), om det deltar, och med andra relevanta aktörer som bidrar till det samlade hjälparbetet för att maximera synergieffekterna, eftersträva inbördes komplementaritet och undvika dubbelarbete och luckor i arbetet.
 - d) Kontakter med alla berörda aktörer, särskilt under biståndsinsatsens avslutningsfas enligt mekanismen, för att underlätta en smidig överlämning.
5. Kommissionen får med ordförandeskapets godkännande när så är lämpligt från fall till fall utföra andra operativa uppgifter.

6. Kommissionen får i nära samarbete med ordförandeskapet utse de bedömnings- och/eller samordningsgrupper som avses i punkt 4 a ii. Grupperna ska från fall till fall bestå av experter och en gruppleddare från medlemsstaterna. Kommissionen ska välja ut gruppens experter och ledare på grundval av deras kvalifikationer och erfarenhet, inbegripet omfattningen av den utbildning i mekanismen som genomförts, tidigare erfarenhet av uppdrag inom mekanismen och annat internationellt hjälparbete. Urvalet ska även grundas på andra kriterier, däribland språkkunskaper, så att gruppen som helhet förfogar över de kunskaper som krävs i det specifika fallet.

Övervaknings- och informationscentrumet ska hålla täta kontakter med bedömnings- och/eller samordningsgrupperna och ge dem stöd och vägledning.

7. När det gäller insatsen ska ordförandeskapet och kommissionen sörja för nära samarbete och upprätthålla en fortlöpande dialog i varje skede av olyckan.

Den operativa samordningen ska vara helt integrerad i den övergripande samordning som FN:s kontor för samordning av humanitära frågor (Ocha) ombesörjer, om det deltar, och respektera dess ledande roll.

Samordningen genom mekanismen påverkar inte bilaterala kontakter mellan de deltagande medlemsstaterna och det drabbade landet, ej heller samarbetet mellan medlemsstaterna och Förenta nationerna. Sådana bilaterala kontakter får även användas för att bidra till samordningen genom mekanismen.

Synergi och komplementaritet ska eftersträvas med andra unions- eller gemenskapsinstrument. Framför allt ska kommissionen säkerställa komplementaritet och konsekvens för de åtgärder som vidtas enligt mekanismen och de åtgärder som finansieras genom förordning (EG) nr 1257/96.

Vid en större olycka utanför gemenskapen bör det eventuella utnyttjandet av militära tillgångar och militär kapacitet som finns tillgängliga för civilskyddet vara förenliga med principerna i relevanta FN-riktlinjer.

8. Ordförandeskapets och kommissionens samordningsroll enligt denna artikel ska inte påverka medlemsstaternas behörighet och ansvar för sina grupper och moduler och annat stöd, inklusive militära tillgångar och militär kapacitet. Framför allt får inte ordförandeskapets och kommissionens samordning leda till att det ges order till medlemsstaternas grupper, moduler och annat bistånd som ska sättas in frivilligt i enlighet med samordningen på högkvarternivå och på plats.

9. För att sörja för den samordning som avses i punkterna 1–8 och säkerställa ett omfattande bidrag till det samlade hjälparbetet ska

- a) samtliga medlemsstater som ger civilskyddsbistånd enligt punkt 1 som svar på en begäran via övervaknings- och informationscentrumet hålla centrumet underrättat om sina åtgärder,
- b) medlemsstaternas grupper och moduler på plats som deltar i biståndsinsatser enligt mekanismen upprätthålla täta kontakter med övervaknings- och informationscentrumets samordnings- eller bedömningsgrupper på plats.

Artikel 9

Kommissionen kan stödja och komplettera medlemsstaternas civilskyddsbistånd inom ramen för mekanismen genom att vidta de åtgärder som anges i artikel 2 punkterna 8 och 9.

KAPITEL IV

Slutbestämmelser

Artikel 10

Mekanismen ska vara öppen för kandidatländerna.

Andra tredjeländer liksom internationella och regionala organisationer får medverka i mekanismens verksamhet när avtal mellan dessa tredjeländer eller organisationer och gemenskapen tillåter detta.

Artikel 11

För att tillämpa detta beslut ska medlemsstaterna utse behöriga myndigheter och informera kommissionen om detta.

Artikel 12

Kommissionen ska i enlighet med förfarandet i artikel 13.2 fastställa genomförandebestämmelser om bland annat följande:

1. Resurser som finns tillgängliga för biståndsinsatser i enlighet med artikel 4.
2. Övervaknings- och informationscentrumet i enlighet med artikel 2 punkt 5.
3. Cecis i enlighet med artikel 2 punkt 6.

4. Bedömnings- och/eller samordningsgrupperna i enlighet med artikel 2 punkt 4, inklusive kriterierna för urval av experter.
5. Utbildningsprogrammet i enlighet med artikel 2 punkt 4.
6. Modulerna i enlighet med artikel 4.3.
7. Systemen för detektering och tidig varning i enlighet med artikel 2 punkt 7.
8. Information om medicinska resurser i enlighet med artikel 5 punkt 6.
9. Insatser inom gemenskapen i enlighet med artikel 7 samt insatser utanför gemenskapen i enlighet med artikel 8.

Artikel 13

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 13 i beslut 2007/162/EG, Euratom.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 14

Kommissionen ska utvärdera tillämpningen av detta beslut vart tredje år från dagen för dess anmälan och för Europaparlamentet och rådet lägga fram slutsatserna av denna utvärdering.

Slutsatserna ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av detta beslut.

Artikel 15

Beslut 2001/792/EG, Euratom ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till det upphävda beslutet ska anses som hänvisningar till det här beslutet och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 16

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 november 2007.

På rådets vägnar

R. PEREIRA

Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell

Rådets beslut 2001/792/EG, Euratom	Detta beslut
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2 första och andra styckena	Artikel 1.2 första och andra styckena
Artikel 1.2 tredje stycket	Skäl 4 andra meningen
Artikel 1.3, inledande meningen	Artikel 2, inledande meningen
Artikel 1.3 första strecksatsen	Artikel 2 punkt 1
Artikel 1.3 andra strecksatsen	Artikel 2 punkt 2
Artikel 1.3 tredje strecksatsen	Artikel 2 punkt 3
Artikel 1.3 fjärde strecksatsen	Artikel 2 punkt 4
Artikel 1.3 femte strecksatsen	Artikel 2 punkt 5
Artikel 1.3 sjätte strecksatsen	Artikel 2 punkt 6
—	Artikel 2 punkt 7
—	Artikel 2 punkt 8
—	Artikel 2 punkt 9
—	Artikel 2 punkt 10
Artikel 1.3 sjunde strecksatsen	Artikel 2 punkt 11
—	Artikel 3
Artikel 2.1	Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 2.2	Artikel 6.3
Artikel 3, inledande meningen	—
Artikel 3 punkt a	Artikel 4.1
Artikel 3 punkt b	Artikel 4.2
—	Artikel 4.3
Artikel 3 punkt c	Artikel 4.6
Artikel 3 punkt d	Artikel 4.4
—	Artikel 4.5
—	Artikel 4.7
Artikel 3 punkt e	Artikel 4.8 och artikel 11
Artikel 4, inledande meningen	Artikel 5, inledande meningen
Artikel 4 punkt a	Artikel 5 punkt 1
Artikel 4 punkt b	Artikel 5 punkt 2
—	Artikel 5 punkt 3
Artikel 4 punkt c	Artikel 5 punkt 4
Artikel 4 punkt d	Artikel 5 punkt 5
Artikel 4 punkt e	Artikel 5 punkt 6

Rådets beslut 2001/792/EG, Euratom	Detta beslut
Artikel 4 punkt f	Artikel 5 punkt 7
Artikel 4 punkt g	Artikel 5 punkt 8
Artikel 4 punkt h	Artikel 5 punkt 9
—	Artikel 5 punkt 10
—	Artikel 5 punkt 11
Artikel 5.1	Artikel 7.1 och 7.2
Artikel 5.2	Artikel 7.3
Artikel 5.3	Artikel 7.4
Artikel 5.4	Artikel 7.5
Artikel 5.5	Artikel 7.6
Artikel 6 första stycket	Artikel 8.1
Artikel 6 andra stycket	Artikel 8.2–8.9
—	Artikel 9
Artikel 7	Artikel 10 första stycket
—	Artikel 10 andra stycket
Artikel 8.1	—
Artikel 8.2, inledande meningen	Artikel 12, inledande meningen
Artikel 8.2 a	Artikel 12 punkt 1
Artikel 8.2 b	Artikel 12 punkt 2
Artikel 8.2 c	Artikel 12 punkt 3
Artikel 8.2 d	Artikel 12 punkt 4
Artikel 8.2 e	Artikel 12 punkt 5
—	Artikel 12 punkt 6
—	Artikel 12 punkt 7
Artikel 8.2 f	Artikel 12 punkt 8
Artikel 8.2 g	Artikel 12 punkt 9
Artikel 9.1	Artikel 13.1
Artikel 9.2	—
Artikel 9.3	Artikel 13.2
Artikel 9.4	
Artikel 10	Artikel 14
—	Artikel 15
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 16

RÅDETS BESLUT

av den 26 november 2007

om ändring av rådets beslut 2003/17/EG om likvärdighet av fältbesiktningar av utsädesodlingar i tredjeland och om likvärdighet av utsäde producerat i tredjeland

(Text av betydelse för EES)

(2007/780/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 66/401/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av foderväxter ⁽¹⁾, särskilt artikel 16.1,

med beaktande av rådets direktiv 66/402/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av stråsäd ⁽²⁾, särskilt artikel 16.1,

med beaktande av rådets direktiv 2002/54/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av betutsäde ⁽³⁾, särskilt artikel 23.1,

med beaktande av rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter ⁽⁴⁾, särskilt artikel 20.1,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom beslut 2003/17/EG ⁽⁵⁾ föreskrivs det att fältbesiktningar av utsädesodlingar av vissa arter i vissa tredjeländer under en begränsad period är likvärdiga med fältbesiktningar som genomförs enligt gemenskapens lagstiftning och att utsäde av vissa arter som producerats i de länderna är likvärdigt med utsäde som producerats enligt gemenskapens lagstiftning.

(2) Det har visat sig att dessa fältbesiktningar fortfarande ger samma garantier som de som utförs av medlemsstaterna. Dessa fältbesiktningar bör därför betraktas som likvärdiga också i fortsättningen.

(3) Eftersom beslut 2003/17/EG upphör att gälla den 31 december 2007 bör den period under vilken likvärdighet erkänns enligt det beslutet förlängas. Det förefaller önskvärt att perioden begränsas till fem år.

(4) Beslut 2003/17/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 6 i beslut 2003/17/EG ska "31 december 2007" ersättas med "31 december 2012".

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 26 november 2007.

På rådets vägnar

J. SILVA

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 125, 11.7.1966, s. 2298/66. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/117/EG (EUT L 14, 18.1.2005, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 125, 11.7.1966, s. 2309/66. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/55/EG (EUT L 159, 13.6.2006, s. 13).

⁽³⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 12. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/117/EG.

⁽⁴⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 74. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/117/EG.

⁽⁵⁾ EGT L 8, 14.1.2003, s. 10. Beslutet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 augusti 2007

om att förklara en företagskoncentration förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion

(Ärende COMP/M.4523 – Travelport/Worldspan)

[delgivet med nr K(2007) 3938]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2007/781/EG)

Kommissionen antog den 21 augusti 2007 ett beslut i ett koncentrationsärende enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.1. En icke-konfidentiell version av det fullständiga beslutet finns på det giltiga språket i ärendet och på kommissionens arbetsspråk på Generaldirektoratets för konkurrens webbplats: http://ec.europa.eu/comm/competition/index_sv.html

I. SAMMANFATTNING

II. MOTIVERING

- (1) Travelport LLC (nedan kallat "Travelport") är ett dotterbolag till Blackstone Group (nedan kallat "Blackstone", Förenta staterna) och driver bokningssystemet Galileo – ett s.k. globalt distributionssystem (global distribution system, GDS) – och Gulliver's Travel Associates. Dessutom driver Travelport ett antal onlineresebyråer och resewebbplatser, bl.a. ebookers, Orbitz, Cheaptickets, Octopus Travel, HotelClub och RatesToGo.
- (2) Worldspan Technologies Inc. (nedan kallat "Worldspan") tillhandahåller resedistributionstjänster via Worldspans GDS-system. Företaget är inriktat på att tillhandahålla GDS-tjänster till onlineresebyråer, och på senare tid även till traditionella resebyråer, huvudsakligen inom fritidssektorn. Vidare tillhandahåller Worldspan IT-tjänster åt flygbolag (t.ex. interna bokningssystem och teknologitjänster för flygverksamhet).
- (3) Till följd av transaktionen, grundad på ett hänskjutande enligt artikel 4.5 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ("koncentrationsförordningen"), tar Travelport i den mening som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen kontroll över Worldspan i dess helhet via förvärv av aktier.
- (4) Kommissionens marknadsundersökning har visat att den föreslagna koncentrationen inte kommer att ge upphov till några konkurrensproblem som påtagligt hämmar en effektiv konkurrens på den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den.

II.1 Relevant produktmarknad och möjliga alternativa marknadsdefinitioner

- (5) I tidigare ärenden har kommissionen definierat ett GDS-system som ett verktyg som tillhandahålls till resebyråerna, med hjälp av vilket de kan få tillgång till information och göra bokningar hos producenter av resetjänster (travel service providers, nedan kallade "TSP"), dvs. flygbolag, hotell och biluthyrare, i utbyte mot att de tillhandahåller uppgifter till GDS-systemet om de produkter som de erbjuder.
- (6) Den produktmarknad som berörs av denna transaktion definieras i beslutet som marknaden för elektroniska resedistributionstjänster via ett GDS-system. Denna marknad är tudelad till sin natur, med två separata kundkategorier. Företagen som tillhandahåller GDS-system (nedan kallade "GDS-företagen") utgör mellanhänder som möjliggör för, å ena sidan, TSP:erna (som befinner sig i ett tidigare marknadsled än GDS-företagen) att distribuera resetjänster till resebyråerna och i förlängningen till slutkonsumenterna och, å andra sidan, för resebyråerna (som befinner sig i ett senare marknadsled än GDS-företagen) att få tillgång till och boka resetjänster åt slutkonsumenterna. Den fördjupade undersökningen bekräftade dessa egenskaper hos produktmarknaden.
- (7) Kommissionen har undersökt huruvida – såsom den anmälande parten anger – den relevanta produktmarknaden inte endast utgörs av GDS-företagen, utan även av alternativ teknik med hjälp av vilka det går att kringgå GDS-företagen och undvika att utnyttja GDS-systemen. Dessa alternativ är i) metasökmotorer, ii) direktlänkar, iii) s.k. GDS New Entrants (GNE – nya aktörer), och iv) "supplier.com" (TSP:ernas egna webbplatser där kunderna kan göra direktbokningar).

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

- (8) I beslutet fastställs att de tre första inte ingår i den relevanta produktmarknaden, eftersom den fördjupade undersökningen tydligt visade att de inte utgör reella GDS-substitut och att deras förekomst eller inverkan inom EES är mycket begränsad. För att kunna avgöra om de tjänster som erbjuds via "supplier.com" är substitut för GDS-tjänster och ingår i samma produktmarknad, har en sammansatt bedömning omfattande båda sidorna av marknaden gjorts.
- (9) I det föregående marknadsledet kan TSP:erna tack vare "supplier.com" avsevärt sänka de genomsnittliga kostnaderna och marginalkostnaderna för distributionen, eftersom de i förlängningen slipper att betala de bokningsavgifter som tas ut av GDS-systemet och den eventuella kommission som betalas till den resebyrå som gör GDS-bokningen.
- (10) De traditionella flygbolagen kan sålunda konkurrera bättre med lågkostnadsbolagen, vars huvudkanal är "supplier.com". Ytterligare ett incitament för TSP:erna att främja "supplier.com" är det faktum att det blir svårare för slutanvändaren att göra prisjämförelser mellan olika TSP:er eftersom de måste besöka varje enskild webbplats. Detta förklarar delvis de senaste årens ökning av "supplier.com". Enligt uppgifter från IATA utgjordes i medeltal 25 % av alla bokningar gjorda på de 20 största flygbolagen inom EES av direktbokningar under 2005 (jämfört med 20 % under 2004 och 16 % under 2003).
- (11) Den fördjupade undersökningen har visat att möjligheterna för TSP:erna att minska bokningarna via GDS-företagen till förmån för sina "supplier.com" varierar avsevärt beroende på vilken affärsmodell som valts av TSP:en. De beror också på storleken och beteendeprofilen hos slutkundbasen, vilken i viss utsträckning är "löst" till distributionen av resetjänster via ett GDS-system.
- (12) I det efterföljande marknadsledet får resebyråerna stimulansbetalningar av GDS-företagen om de gör bokningar genom ett GDS-system, och eventuellt även kommissioner av TSP:erna. Denna inkomst går förlorad om resebyråerna bokar genom "supplier.com". För att kompensera för denna inkomstförlust skulle resebyråerna behöva ta ut en serviceavgift av slutkunderna (vilket i sin tur skulle ge slutkunderna incitament att själva boka sina biljetter via en "supplier.com" i stället för via resebyrå och därmed medföra ytterligare inkomstminskningar för resebyråerna). Därför drar kommissionen slutsatsen i beslutet att resebyråerna har starka incitament att fortsätta att använda GDS-system och att inte ersätta bokningar via GDS-system med bokningar via "supplier.com". Kommissionens fördjupade undersökning bekräftade även att resebyråerna anser att "supplier.com" är besvärliga att använda och saknar GDS-systemens mångsidighet när det gäller utbud och prisjämförelser.
- (13) Med tanke på att det endast råder partiell substituerbarhet i föregående marknadsled, vilket medför att avsevärda volymer av TSP:ernas bokningar är "låsta" till GDS-företagen, och mycket begränsad substituerbarhet i efterföljande led, drar kommissionen i sitt beslut slutsatsen att "supplier.com" inte bör inkluderas i den relevanta produktmarknad där GDS-företagen är aktiva.
- (14) Emellertid erkänner den att det snabba anammandet av "supplier.com" inverkar på konkurrensvillkoren på marknaden för GDS-tjänster och begränsar de fusionerade företagens marknadsbeteende.

II.2 Relevanta geografiska marknader

- (15) I beslutet definieras omfattningen hos det föregående ledet av den geografiska marknaden som EES-omfattande. De globala överenskommelserna mellan TSP:erna och GDS-företagen omfattar vanligtvis separata regionala pris-sättningssystem för EES, Förenta staterna och andra delar av världen. De bokningsavgifter som TSP:erna betalar för de bokningar som görs i ett GDS-system är avsevärt högre i EES än i Förenta staterna. Vidare omfattas EES-marknaden av EU:s uppförandekod, medan Förenta staterna-marknaden avreglerades 2006. GDS-företagens marknadsandelar, slutligen, varierar avsevärt mellan olika regioner och länder. Därför drar kommissionen slutsatsen i beslutet att konkurrensvillkoren i EES och Förenta staterna skiljer sig åt markant.
- (16) I beslutet definieras omfattningen hos det efterföljande ledet av den geografiska marknaden som nationellt, eftersom GDS-företagens marknadsandelar varierar markant mellan medlemsstaterna. Detta är i linje med tidigare kommissionsbeslut och bekräftas av marknadsundersökningen. Nästan alla resebyråer – ofta omfattande online-resebyråerna – är fortfarande verksamma endast i ett land, med undantag för några enstaka resebyråer vars verksamhet omfattar hela Europa (eller hela världen). De abonnemangsavgifter som resebyråerna betalar för att få använda ett GDS-system och de stimulansbetalningar som de tar emot varierar också mellan de olika EES-länderna. Amadeus och Galileo har dessutom upprättat nationella försäljnings- och serviceställen i så gott som alla EES-länder för att kunna ge bättre service på de enskilda nationella marknaderna.

II.3 Konkurrensbedömning av möjliga orsaker till skada (*theories of harm*)

II.3.1 Möjliga orsaker till skada

- (17) I sitt beslut av den 3 maj 2007 slog kommissionen fast att det fanns starka skäl att betvivla att den anmälda koncentrationen var förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet. Kommissionen inledde därför ett förfarande i enlighet med artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen.

(18) I sitt beslut, fattat i enlighet med artikel 6.1 c, hävdade kommissionen att koncentrationen teoretiskt kan leda till såväl icke samordnade som samordnade effekter. Beträffande de icke samordnade effekterna urskiljde kommissionen tre orsaker till skada som den på förhand höll för troliga. Förutom att bedöma risken kopplad till de samordnade effekterna inriktade kommissionen sin fördjupade undersökning av de icke samordnade effekterna på en bedömning av huruvida

- i) koncentrationen skulle göra det möjligt för parterna att utnyttja sin starka marknadsställning i efterföljande led gentemot resebyråerna i syfte att öka priserna gentemot TSP:erna i föregående led (vertikala marknadsövergripande effekter),
- ii) koncentrationen skulle leda till att Worldspan inte längre utgjorde en "prispirat" ("pricing Maverick") och därför medföra prisökningar efter sammanslagningen,
- iii) koncentrationen skulle göra det möjligt för parterna att utnyttja sitt marknadsinflytande efter sammanslagningen gentemot resebyråerna i de medlemsstater där Galileo/Worldspan skulle ha stora marknadsandelar.

II.3.2 Vertikala marknadsövergripande effekter (multihoming kontra singlehoming)

- (19) I det inledande skedet av undersökningen uttrycktes farhågor för att Galileo/Worldspan skulle kunna utnyttja sitt marknadsinflytande efter sammanslagningen gentemot resebyråerna i efterföljande marknadsled på ett antal nationella marknader i syfte att stärka sin förhandlingsposition gentemot TSP:er verksamma i föregående marknadsled på EES-marknaden. Möjligheten att utnyttja marknadsinflytandet kan betecknas som en "vertikal marknadsövergripande effekt". Denna effekt kan beskrivas på följande sätt.
- (20) Efter sammanslagningen skulle Galileo/Worldspan komma i besittning av stora marknadsandelar med avsevärda öknings i det efterföljande marknadsledet i Irland, Förenade kungariket, Italien, Nederländerna, Ungern och Belgien (se avsnittet om det efterföljande marknadsledet nedan).
- (21) Om en TSP skulle visa särskilt intresse för att ha ett omfattande distributionsnät i en medlemsstat där det fusionerade företaget skulle ha ett utbrett nätverk av resebyråer, skulle Galileo/Worldspan eventuellt kunna utnyttja sina marknadsandelar i det efterföljande marknadsledet i den medlemsstaten för att tvinga TSP:en till eftergifter vid förhandlingarna om ett världsomfattande avtal.

Det fusionerade företags förhandlingsposition gentemot TFT:erna skulle med andra ord medföra ett större marknadsinflytande än vad som Galileo/Worldspans marknadsandel i föregående marknadsled i EES på [20–30 %] skulle ge för handen. Denna förhandlingsposition skulle eventuellt möjliggöra för den fusionerade enheten att höja priserna ensidigt efter sammanslagningen.

- (22) Marknaden för GDS-tjänster kännetecknas av en tvåsidig plattform, med "multihoming" på ena sidan och "singlehoming" på andra sidan. TSP:erna använder vanligtvis "multihoming", eftersom de måste distribuera sina egna tjänster via alla fyra GDS-systemen för att uppnå den önskade marknadstäckningen, medan resebyråerna använder "singlehoming", eftersom det i de flesta fall räcker med ett GDS-system för att få de TSP-tjänster som de behöver.
- (23) Så länge som resebyråerna använder "singlehoming", har GDS-företagen ensamrätt till de resebyråer som tillhör deras respektive nätverk av resebyråer. Varje GDS-företag har därför en viss grad av monopol jämfört med de TSP:er som behöver komma i kontakt med de resebyråer som är knutna till ett enda GDS-system med ensamrätt. Detta monopol gör det möjligt för GDS-företagen att begära högre priser av TSP:erna. Sådana "monopolavgifter" som tas ut av TSP:erna används i stor utsträckning till att täcka de ekonomiska incitament som erbjuds resebyråerna.
- (24) Kommissionen fann emellertid att förhandlingsaktiviteten mellan GDS-företagen och kunderna på båda sidor av marknaden har börjat förändras. TSP:erna och resebyråerna har nyligen ökat sin förhandlingsstyrka gentemot GDS-företagen. Dessa förändringar i relativ förhandlingsstyrka är resultatet av i) en konsolidering bland resebyråerna, ii) införandet av direktbokning via "supplier.com", och iii) höjda avgifter införda av TSP:erna.

- (25) Bortsett från hotet att hålla tillbaka resetjänster via "supplier.com", har TSP:erna utvecklat ytterligare ett verktyg för att sätta press på GDS-företagen. Genom att ta ut, eller hota med att ta ut, högre avgifter från resebyråerna, kan TSP:erna påverka användandet av ett visst GDS-system och förorsaka det volymförluster till förmån för antingen "supplier.com" eller ett annat GDS-system.

Effekter av koncentrationen

- (26) Det är inte troligt att minskningen i antalet GDS-företag kommer att leda till prisökningar till följd av marknadens "vertikala marknadsövergripande effekter" av följande skäl.

- (27) På TSP-sidan bekräftar den fördjupade undersökningen att TSP:erna kan tvinga GDS-företagen att sänka sina priser i utbyte mot ett fullständigt innehåll ("full content"), alternativt för att undvika att högre utgifter åläggs resebyråer som de har avtal med. I synnerhet flygbolagen har utvecklat ett antal förhandlingsverktyg (i synnerhet "supplier.com", men inte uteslutande) som möjliggör för dem att behålla en del av sitt överskott vid förhandlingarna med GDS-företagen. Även om det endast finns tre GDS-företag kommer ingen av dem att kunna öka priserna, eftersom TSP:erna kommer att bibehålla tillräcklig förhandlingsstyrka, som grundas på i) kapacitet att kanalisera bokningar till "supplier.com", ii) höjda avgifter för resebyråerna, iii) varumärke som är känt på hemmamarknaden (hemmamarknaderna), och iv) möjlighet att utveckla nya förhandlingsverktyg i framtiden. Därför drar kommissionen i sitt beslut slutsatsen att en minskning av antalet GDS-företag från fyra till tre inte ökar sannolikheten för ensidiga prisökningar till följd av "vertikala marknadsövergripande effekter".
- (28) Denna slutsats gäller även övriga TSP:er, såsom biluthyrare och hotellkedjor.
- (29) På resebyråsidan kommer även i fortsättningen ett tillräckligt stort antal GDS-plattformar att finnas tillgängliga för resebyråerna, och omställningskostnader är inte oöverstigliga hinder för att välja ett annat GDS-företag. Faktumet att GDS-företagen behöver upprätta och bibehålla ett tillräckligt brett nätverk av resebyråer för att kunna skapa efterfrågan på TSP-sidan, placerar resebyråerna i en fördelaktig förhandlingsposition gentemot GDS-företagen, även efter det att en av GDS-företagen har upphört att existera.
- (30) Kommissionen drar i sitt beslut slutsatsen att dessa faktorer (TSP:ernas reella förhandlingsstyrka samt den pågående eller möjliga utvecklingen av ytterligare förhandlingsverktyg) räcker för att motverka den negativa inverkan av koncentrationen som en minskning från fyra till tre GDS-företag skulle kunna innebära och den eventuella uppkomsten av vertikala marknadsöverskridande effekter.

II.3.3 Förlust av Worldspan som "prispirat"

- (31) En annan möjlig orsak till skada som utretts av kommissionen rör Worldspans roll som "prispirat" som tar ut lägre priser än sina konkurrenter (Galileo, Sabre och Amadeus) inom EES-området. I samband med marknadsundersökningen uttrycktes farhågor att Worldspans priser skulle höjas och anpassas till Galileos priser på grund av att det inte längre rådde konkurrens mellan de båda fusionerande företagen.

- (32) Kommissionens fördjupade undersökning visar emellertid att denna möjliga orsak till skada saknar grund. För att kunna dra slutsatsen att koncentrationen sannolikt skulle leda till att Worldspan skulle genomföra avsevärda prisökningar efter sammanslagningen, skulle det krävas bevis för att Worldspans priser före sammanslagningen var avsevärt lägre än dess konkurrenters, särskilt Galileos, och att de fusionerande parterna skulle ha incitament och möjlighet att öka Worldspans priser efter sammanslagningen.

II.3.3.1 Worldspan tar inte ut lägre priser

- (33) Den anmälade parten översände en jämförelse av de fusionerande parternas mest grundläggande typer av bokningar under 2006: Galileos "Active Net Segment" och Worldspans "Full Service". Denna visar att Worldspans katalogpris faktiskt är [...] än Galileos katalogpris för [...] typer av "Full Service"-bokningsalternativ. Vidare, om Worldspans avgifter för varje bokningskategori viktas som ett genomsnitt av samtliga bokningar med hänsyn till den relativa vikten hos var och en av de fyra kategorierna av Worldspans prissättningar inom dess "Full Service"-funktionsnivå, blir resultatet [...] USD, medan Galileos "Active Net Segment"-pris för 2006 är [...] USD.

- (34) Kommissionen drar därför i sitt beslut slutsatsen att Worldspan i de flesta fall inte är det billigaste GDS-företaget för TSP:erna. Vanligen finns det alltid ett billigare alternativ än Worldspan tillgängligt på marknaden.

II.3.3.2 Worldspan har förlorat marknadsandelar

- (35) Ett annat skäl, enligt den anmälade parten, till varför Worldspan inte kvalar in som "prispirat" är att Worldspans påstådda lågprispolitik inte har möjliggjort för företaget att aggressivt öka sina marknadsandelar. Tvärtom hävdar den anmälade parten att Worldspan har varit det minsta GDS-företaget inom EES i över fem år och att dess marknadsandelar inte har visat något tecken på att öka.
- (36) Utvecklingen beträffande Worldspans marknadsandelar mellan 2003 och 2006 visar en tillbakagång med [0–5 procentenheter] i det föregående marknadsledet (EES). Jämfört med det efterföljande marknadsledet har Worldspans marknadsandelar förblivit relativt stabila, med en årlig genomsnittlig tillväxt/tillbakagång på omkring [0–5 procentandelar] eller mindre, med undantag för Ungern där det skedde en tillväxt mellan 2004 och 2005. Tvärt emot vad som kan förväntas av ett företag som anses vara en prispirat, visade Worldspans marknadsandelar inga generella tecken på tillväxt.

- (37) Den anmälade parten hävdar, slutligen, att Worldspan inte kan anses utgöra någon prispirat inom EES, eftersom det måste anpassa sig efter andras priser snarare än fastställer sina egna priser. Den anmälade parten hänvisar bl.a. till det faktum att de övriga GDS-företagen var först ut inom EES med att sluta avtal om fullständigt innehåll (full content agreements) med fem av de största flygbolagen inom EES. Detta bekräftades i samband med den fördjupade undersökningen.

II.3.3.3 Galileo/Worldspan är inte varandras främsta konkurrenter

- (38) Den anmälade parten anser att utrymmet för en ökning av priserna med Worldspans priser efter sammanslagningen ytterligare minskas av det faktum att Galileo och Worldspan inte är varandras främsta konkurrenter på EES-marknaden.
- (39) Den fördjupade undersökningen bekräftar att TSP:erna generellt betraktar Galileo som starkare i företagsresor, medan Worldspan är starkare i nöjesresor och onlinere-sebyråer. I det efterföljande marknadsledet anser de allra flesta resebyråer att Amadeus är den främsta konkurrenten till både Galileo och Worldspan.

II.3.3.4 Det finns inga incitament för Worldspan att efter sammanslagningen öka sina priser och anpassa dem till Galileos priser

- (40) Faktumet att de fusionerande parterna inte är varandras främsta konkurrenter minskar parternas incitament att öka Worldspans priser efter sammanslagningen. Vidare tyder parternas minskade marginaler efter sammanslagningen på att utrymmet för högre priser efter sammanslagningen är begränsat.
- (41) Sannolikheten för prisökningar i föregående marknadsled efter sammanslagningen reduceras ytterligare av det faktum att sådana prisökningar skulle kunna medföra att TSP:erna drog tillbaka tjänster från Worldspans GDS-system eller höjde avgifterna för de resebyråer som anlitar Worldspan.
- (42) Sammanfattningsvis framgår det av kommissionens fördjupade undersökning att det inte finns tillräckliga belägg för att dra slutsatsen att Worldspan tar ut lägre priser än sina konkurrenter eller skulle agera prispirat. Kommissionen drar därför i sitt beslut slutsatsen att transaktionen sannolikt inte skulle leda till en ökning av Worldspans priser.

II.3.4 Mycket stora marknadsandelar i det senare marknadsledet

- (43) Beträffande det senare marknadsledet skulle transaktionen leda till stora marknadsandelar (över 40 %) i sex med-

lemsstater, med avsevärda ökningar. I dessa sex medlemsstater låg marknadsandelarna under 2006 mellan [40–50 %] och [70–80 %].

Medlemsstat	Galileo	Worldspan	Kombinerad marknadsandel
Belgien	[20–30]	[10–20]	[40–50]
Ungern	[20–30]	[20–30]	[50–60]
Irland	[50–60]	[10–20]	[70–80]
Italien	[40–50]	[0–10]	[40–50]
Nederländerna	[30–40]	[20–30]	[50–60]
Förenade kungariket	[40–50]	[10–20]	[50–60]

- (44) Tack vare storleken på de stora sammanlagda marknadsandelarna i dessa sex medlemsstater skulle parterna efter sammanslagningen kunna agera oberoende av sina konkurrenter och kunder och utnyttja sina affärsförbindelser med resebyråerna.

- (45) Den ingående undersökningen ger emellertid för handen att koncentrationen inte gör det möjligt för de fusionerade företagen att utnyttja sitt marknadsinflytande och utöva tryck på resebyråerna på de inhemska marknader där transaktionen skulle medföra höga gemensamma marknadsandelar.

II.3.4.1 Negativ trend för Galileos marknadsandelar

- (46) Den anmälade parten hävdar att Galileo har förlorat betydande marknadsandelar i var och en av medlemsstaterna där det traditionellt hade stora andelar på grund av historiska band med de nationella flygbolagen.
- (47) Minskningen av Galileos marknadsandelar skulle enligt den anmälade parten visa att storleken på Galileos marknadsandelar, som ligger över genomsnittet, inte återspeglar dess inflytande på marknaden. Transaktionen kommer sannolikt inte att vända den nedåtgående trenden hos Galileos marknadsandelar, särskilt med tanke på den marginella roll som Worldspan spelar på EES-nivå och dess dokumenterade oförmåga att förbättra sina marknadspositioner på EES-marknaden under de senaste åren.
- (48) Trenden hos Galileos marknadsandelar och den marginella roll som Worldspan spelar på EES-nivå bekräftades av den ingående undersökningen.

(49) Resebyråerna är i allmänhet nettomottagare, eftersom de mottar mer stimulansbetalningar från GDS-företagen än de betalar i abonnemangsavgifter till dem. Stimulansbetalningarna har ökat konstant under de senaste fem åren, även i de medlemsstater där parterna har höga marknadsandelar (över 40 %). Den fördjupade undersökningen visar att under perioden 2003–2006 ökade i allmänhet resebyråernas inkomster, medan de hade en positiv utveckling när det gällde bruttomarginalerna.

(50) Utvecklingen visar hur viktiga resebyråerna är för GDS-företagen och återspeglar den allmänna synen bland de personer som deltog i den fördjupade undersökningen att det råder stor konkurrens mellan GDS-företagen i det efterföljande marknadsledet.

II.3.4.2 Omställningskostnader

(51) Ett ytterligare skäl till varför transaktionen sannolikt inte kommer att leda till prisökningar i det efterföljande marknadsledet sammanhänger med det faktum, såsom framgår av den fördjupade undersökningen, att omställningskostnaderna inte är oöverkomliga hinder för en övergång.

(52) Trots att det är svårt att kvantifiera övergångskostnaderna, såväl i termer av tid och utbildning som i pengar, kan vissa allmänna slutsatser dras från den fördjupade undersökningen. Små resebyråer behöver en eller två veckor på sig för att växla från ett GDS-system till ett annat. Utbildningsbehovet är inte påtagligt och produktiviteten påverkas inte negativt av övergången. Stora resebyråer däremot uppskattar att den tid som krävs för övergången uppgår till 12 månader och att de ekonomiska kostnaderna är avsevärda (över 1 miljon euro). Även utbildningsbehovet är större. I vissa fall (t.ex. på grund av tekniska aspekter av övergången) kan de ekonomiska kostnaderna och tidsåtgången till och med vara ännu högre.

(53) Den fördjupade undersökningen bekräftar att övergångskostnader existerar men att de inte har hindrat åtskilliga övergångar i det förflutna. Under perioden 2003–2006 gick ett flertal resebyråer över från Galileo till Amadeus. Dessutom förlorade Worldspan två av sina största kunder under samma period, [...] och [...].

(54) Även om omställningskostnader förekommer, förefaller det osannolikt att övergången skulle ge upphov till några konkurrensproblem på grund av parternas höga kombinerade marknadsandelar i det senare marknadsledet. Anledningen till detta är i) den negativa utvecklingen hos parternas gemensamma marknadsandelar, ii) den intensiva konkurrensen mellan GDS-företagen, även på de inhemska marknader där de har höga marknadsandelar i det senare marknadsledet, såsom framgår av ökningen över tiden i incitament som betalas till resebyråerna på dessa inhemska marknader, och iii) resebyråernas allmänt positiva syn på koncentrationen, som de grundar sig på

deras övertygelse att sammanslagningen kommer att skapa ett starkt alternativ till Amadeus.

(55) Därför drar kommissionen i sitt beslut slutsatsen beträffande det senare marknadsledet att icke samordnade effekter sannolikt inte uppstår till resultat av koncentrationen.

II.3.5 Samordnade effekter

(56) Inom ramen för den fördjupade undersökningen gjordes även en analys av huruvida det kan uppstå samordnade effekter i såväl det föregående som efterföljande ledet av GDS-marknaden.

II.3.5.1 I det föregående marknadsledet

Överenskommelse om villkoren för samordningen

(57) Ju mindre komplicerat och mer stabilt det ekonomiska klimatet är, desto lättare är det i allmänhet för företagen att nå en gemensam överenskommelse om villkoren för samordningen. Den volatila efterfrågan, den omfattande interna tillväxten hos vissa företag på marknaden och det högfrekventa inträdet av nya företag på marknaden kan i detta sammanhang antyda att situationen inte är tillräckligt stabil för att en samordning ska vara sannolik.

(58) Även om det inte har skett något större inträde på GDS-marknaden under de senaste fem åren, bekräftar marknadsandelarnas utveckling under de senaste fem åren att det ekonomiska klimatet i vilket GDS-företagen konkurrerar inom EES har genomgått betydande förändringar.

(59) Vidare bör tillväxten av "supplier.com" under de senaste fem åren beaktas som en destabiliserande faktor när det gäller att nå överenskommelser om samordning på GDS-marknaden. Marknadsundersökningen bekräftar också att de flesta flygbolag förutser en ytterligare tillväxt i sin direkta försäljning via "supplier.com". För biluthyrarna och hotellen svarar distributionen av resetjänster via GDS-system för en relativt liten del av bokningarna.

(60) Även om möjligheten att uppnå en överenskommelse om samordning mellan de tre återstående GDS-systemen av det tidigare marknadsledet inte helt utesluts av ovanstående omständigheter, drar kommissionen slutsatsen i beslutet att dessa omständigheter skulle göra en sådan samordning svår och därför osannolik.

Övervakning av avvikelser

(61) Endast ett trovärdigt hot om omedelbara och tillräckliga motåtgärder avhåller företag från att avvika från en överenskommelse om samordning. Detta fordrar att insynen i marknaden är så hög att de samordnande företagen i tillfredställande grad kan övervaka om företag avviker från överenskommelsen.

(62) Även om GDS-systemens tjänster är relativt homogena till sin natur, är samtliga GDS-systems prissättningsstrukturer och produktutbud komplexa. Inom EES tillämpar GDS-företagen för närvarande olika typer av avtal parallellt, dvs. standardavtal (Participating Carrier Agreements, PCAs) och avtal om fullständigt innehåll (full content agreements), som ibland kompletteras med "opt-in"-avtal. Skillnaderna i fråga om såväl prissättningsstrukturer som produktutbud, och det stora antalet prissättningsstrukturer och produktutbud, i dessa avtal gör varaktig samordning opraktisk. Insynen i den marknad som återstår minskas ytterligare av det faktum att GDS-företagen regelbundet modifierar prissättningsstrukturen och produktutbudet.

(63) Även om marknadsundersökningen tycks ge för handen att avtalen mellan GDS-systemen och biluthyrarna och hotellen är mindre komplicerade till strukturen, har de ändå inte den nivå av insyn som krävs för att samordning ska vara möjlig.

(64) Ett flertal personer som medverkade i marknadsundersökningen pekade på förekomsten av klausuler om mest gynnad nation (Most Favoured Nation, MFN) i deras avtal med GDS-företagen. Användningen av dessa klausuler skulle kunna öka prisinsynen. Det bekräftades emellertid av marknadsundersökningen att MFN-klausulerna i de flesta fall avser TSP:ernas skyldighet att förse GDS-leverantören med ett likvärdigt innehåll, och därför endast avspeglar de skyldigheter som föreskrivs i uppförandekoden.

(65) Med tanke på de relevanta marknadernas egenskaper, särskilt den begränsade insynen, anser kommissionen i sitt beslut att det skulle vara svårt för de tre återstående GDS-företagen att effektivt övervaka avvikelser från det samordnade beteendet.

Avskräckningsmekanismer

(66) Samordningen kan endast upprätthållas om konsekvenserna av en avvikelse är tillräckligt kännbara för att övertyga de samordnande företagen att det ligger i deras intresse att uppfylla bestämmelserna i samordningen.

(67) Omedelbara motåtgärder mot det avvikande GDS-företaget genom vilka de samordnande GDS-företagen minskar de avgifter som tas ut av TSP:erna skulle vara ineffektiva, eftersom det inte skulle förmå TSP:erna att ändra sitt beteende, med tanke på att de behöver tjänster från alla fyra GDS-företagen.

(68) En mer realistisk motåtgärd vore att ett GDS-företag erbjöd vissa viktiga resebyråer som utnyttjar det avvikande GDS-företagets tjänster högre incitament eller direktutbetalningar av klumpsummor i syfte att få till stånd en

övergång från det avvikande GDS-företaget till ett annat GDS-företag. Trots att sådana åtgärder vore möjliga skulle detta vara en dyr strategi, eftersom stimulansbetalningarna till resebyråerna måste vara tillräckligt höga för att förmå resebyråerna att växla GDS-företag.

(69) Kommissionen drar därför i sitt beslut slutsatsen att motåtgärder i form av ökade stimulansbetalningar till resebyråerna i sig inte kan uteslutas.

Reaktioner från utomstående

(70) För att samordningen ska bli framgångsrik får det inte vara möjligt för icke deltagande företag, potentiella konkurrenter och kunder att äventyra det förväntade resultatet av samordningen.

(71) I föreliggande fall tycks det föreligga ett avsevärt konkurrenstryck på marknaden vilket skulle destabilisera varje försök till samordning. Detta konkurrenstryck tycks i synnerhet stamma från TSP:ernas möjlighet att hålla inne tjänster och endast göra dem tillgängliga via en direkt distributionskanal såsom "supplier.com". En samordning som leder till prisökningar skulle dessutom kunna medföra att TSP:erna inom EES investerar mer i utvecklingen av alternativ till GDS-systemen, såsom GNE och direktlänkar.

(72) Med hänsyn till de ovan angivna omständigheterna och det faktum att de kriterier som måste uppfyllas för att ge samordningseffekter är kumulativa, kommer koncentrationen sannolikt inte att medföra samordningseffekter på EU-marknaden för tillhandahållande av GDS-tjänster till TSP:er.

II.3.5.2 Efterföljande marknadsled

Överenskommelse om villkoren för samordning

(73) Frågan om huruvida en samordning bör ske skulle i princip också kunna uppkomma i det efterföljande marknadsledet, som omfattar förbindelserna mellan GDS-företagen och resebyråerna. I det efterföljande marknadsledet skiljer sig de fyra GDS-företagens marknadsandelar markant åt i de olika EES-länderna.

(74) Konkurrensen mellan GDS-systemen i det efterföljande marknadsledet är hård, och det finns inga tecken på samordnat beteende. Under de senaste [...] åren har Galileo och Worldspan förlorat [...] marknadsandelar till Amadeus. Marknadsundersökningen bekräftar dessutom att konkurrensen mellan GDS-systemen om avtalen med resebyråerna för närvarande är intensiv, vilket återspeglas av GDS-systemens ökade stimulansbetalningar till resebyråerna under de senaste fem åren.

- (75) Ovanstående antyder att de fusionerande företagens marknadsställningar i de flesta efterföljande marknadsled är relativt instabila; en omständighet som skulle kunna försvåra en överenskommelse om samordning.

Övervakning av avvikelser

- (76) Resebyråernas avtalsvillkor brister i allmänhet i insyn, eftersom de förhandlas fram individuellt mellan resebyråerna och GDS-företagen. GDS-företagen har ingen insyn i de komplicerade villkor som erbjuds av konkurrerande GDS-företag. Även om det kan förekomma en viss prisinsyn till följd av ett eventuellt utbyte av information mellan resebyråerna och GDS-företagen i samband med avtalsförhandlingarna, reduceras den insyn som skulle kunna uppkomma kraftigt av det faktum att de flesta avtalen förhandlas individuellt. Därför tycks möjligheterna att framgångsrikt övervaka ett samordnat beteende vara högst begränsade, eftersom det skulle kräva övervakning av innehållets nivå, funktioner, tjänster, ekonomiskt stöd, bonusar och andra villkor som varje GDS-företag erbjuder de enskilda resebyråerna.
- (77) Med tanke på den begränsade insynen i marknads efterföljande led, drar kommissionen i sitt beslut slutsatsen att det skulle vara svårt för de tre återstående GDS-systemen att övervaka avvikelser från det samordnade beteendet.

Avskräckningsmekanismer

- (78) De avskräckningsmekanismer som kan införas är i huvudsak desamma som de som diskuterades beträffande marknads föregående led.

Reaktioner från utomstående

- (79) I fall av samordnat beteende finns det inte många lätt tillgängliga alternativ för resebyråerna. Att utnyttja "supplier.com" är alltför betungande för resebyråerna, och de övriga alternativen till GDS-företagen är ännu inte tillräckligt väl utvecklade i EES för att de ska utgöra lämpliga alternativ.
- (80) Med tanke på att de kriterier som måste uppfyllas för att samordningseffekter ska skapas är kumulativa, drar kommissionen i sitt beslut slutsatsen att koncentrationen även i marknads efterföljande led sannolikt inte kommer att medföra några samordningseffekter.

III. SLUTSATS

- (81) Kommissionen drar i sitt beslut slutsatsen att den föreslagna koncentrationen inte kommer att ge upphov till några konkurrensproblem som påtagligt hämmar en effektiv konkurrens på den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den. Kommissionen har följaktligen för avsikt att förklara koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet i enlighet med artikel 8.1 i koncentrationsförordningen och artikel 57 i EES-avtalet.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 30 november 2007

om godkännande av årliga och fleråriga nationella program som medlemsstaterna lagt fram för år 2008 och följande år för utrotning, bekämpning och övervakning av vissa djursjukdomar och zoonoser samt gemenskapens finansiella stöd till dessa program

[delgivet med nr K(2007) 5776]

(2007/782/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni
1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, särskilt artikel
24.5, och

av följande skäl:

- (1) I beslut 90/424/EEG fastställs de förfaranden som bestämmer gemenskapens finansiella stöd till program för utrotning, bekämpning och övervakning av djursjukdomar och zoonoser.
- (2) Dessutom föreskrivs i artikel 24.1 i beslut 90/424/EEG att en finansiell gemenskapsåtgärd ska införas för att ersätta medlemsstaternas utgifter för finansiering av nationella program för utrotning, bekämpning och övervakning av de djursjukdomar och zoonoser som förtecknas i det beslutet.
- (3) Genom rådets beslut 2006/965/EG av den 19 december 2006 om ändring av beslut 90/424/EEG om utgifter inom veterinärområdet ⁽²⁾ ersattes artikel 24 i det beslutet med en ny bestämmelse. Beslut 2006/965/EG tillåter genom övergångsbestämmelser att program för enzootisk bovin leukos och Aujeszky's sjukdom kan fortsätta att finansieras till och med den 31 december 2010.
- (4) I rådets beslut 90/638/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gemenskapskriterier för utrotning och övervakning av vissa djursjukdomar ⁽³⁾ föreskrivs att de program som medlemsstaterna lägger fram måste uppfylla kriterierna i bilagorna till beslut 90/638/EEG för att godkännas som sådana åtgärder som avses i artikel 24.1 i beslut 90/424/EEG.

- (5) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ⁽⁴⁾ föreskrivs att medlemsstaterna ska genomföra årliga program för övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) hos nötkreatur, får och getter.
- (6) I rådets direktiv 2005/94/EG ⁽⁵⁾ om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa föreskrivs också att medlemsstaterna ska genomföra program för övervakning av fjäderfä och vilda fåglar bland annat för att på grundval av en regelbundet uppdaterad riskbedömning bidra till att öka kännedomen om de risker som vilda fåglar utgör när det gäller alla typer av influensavirus hos fåglar med ursprung från fåglar. Dessa årliga program för övervakning, och finansieringen av dem, bör också godkännas.
- (7) Vissa medlemsstater har lämnat in årliga program för utrotning, bekämpning och övervakning av djursjukdomar, kontrollprogram för förebyggande av zoonoser samt årliga program för utrotning och övervakning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati till kommissionen med begäran om finansiellt stöd från gemenskapen.
- (8) Vissa medlemsstater har även lämnat in fleråriga program för utrotning, bekämpning och övervakning av djursjukdomar till kommissionen med begäran om finansiellt stöd från gemenskapen. Utgiftsåtagandena för de fleråriga programmen ska ingås i enlighet med artikel 76.3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽⁶⁾. För fleråriga program ska det första budgetåtagandet göras efter det att programmen har godkänts. Varje följande åtagande ska göras av kommissionen på grundval av det beslut om att bevilja stöd som avses i artikel 24.5 i beslut 90/424/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 397, 30.12.2006, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 347, 12.12.1990, s. 27. Beslutet ändrat genom direktiv 92/65/EEG (EGT L 268, 14.9.1992, s. 54).

⁽⁴⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 727/2007 (EUT L 165, 27.6.2007, s. 8).

⁽⁵⁾ EUT L 10, 14.1.2006, s. 16.

⁽⁶⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 12.

- (9) Kommissionen har bedömt de årliga och fleråriga program som medlemsstaterna har lämnat in ur både veterinär och finansiell synvinkel. Dessa program har konstaterats uppfylla kraven i relevant gemenskapslagstiftning på veterinärområdet, särskilt kriterierna i beslut 90/638/EEG.
- (10) Med tanke på hur viktiga dessa program är för att uppnå gemenskapens mål på djur- och folkhälsoområdet och mot bakgrund av att det är obligatoriskt att tillämpa programmen för transmissibla spongiforma encefalopattier och aviär influensa i alla medlemsstater, är det lämpligt att fastställa hur stort gemenskapens finansiella stöd till medlemsstaternas kostnader ska vara för de åtgärder som avses i detta beslut, upp till ett visst belopp för varje program.
- (11) För att uppnå en bättre förvaltning, en effektivare användning av gemenskapens medel och bättre insyn är det också nödvändigt att för varje program, där så är tillämpligt, fastställa högsta belopp för ersättning av medlemsstaternas kostnader för exempelvis de tester som görs i medlemsstaterna samt ersättning till djurägare för deras förluster på grund av slakt eller utslaktning av djur.
- (12) Enligt rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikens (¹) ska program för bekämpning och övervakning av djursjukdomar finansieras genom Europeiska garantifonden för jordbruket. För den finansiella kontrollen gäller artiklarna 9, 36 och 37 i den förordningen.
- (13) Finansiellt stöd från gemenskapen bör beviljas på villkor att de åtgärder som planeras genomförs effektivt, och på villkor att de behöriga myndigheterna lämnar alla nödvändiga uppgifter inom de tidsfrister som fastställs i detta beslut. Det tycks i synnerhet vara lämpligt att kräva tätare tekniska delrapporter för att utvärdera effektiviteten i genomförandet av de godkända programmen.
- (14) Av administrativa effektivitetsskäl bör alla utbetalningsansökningar som lämnas in för att erhålla finansiellt stöd från gemenskapen uttryckas i euro. I enlighet med rådets förordning (EG) nr 1290/2005 bör omräkningskursen för utgifter i en annan valuta än euro vara den senaste växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken före första dagen i den månad då den berörda medlemsstaten lämnade in sin ansökan.

- (15) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ÅRLIGA PROGRAM

Artikel 1

Bovin brucellos

1. De program för utrotning av bovin brucellos som lagts fram av Irland, Spanien, Italien, Cypern, Portugal och Förenade kungariket godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de medlemsstater som anges i punkt 1 ska uppgå till 50 % av kostnaderna för utförande av laboratorietester, ersättning till djurägare för värdet på de djur som slaktas under programmen och inköp av vaccindoser, och det får inte överstiga

- a) 1 200 000 euro för Irland,
- b) 4 400 000 euro för Spanien,
- c) 2 100 000 euro för Italien,
- d) 153 000 euro för Cypern,
- e) 1 900 000 euro för Portugal,
- f) 1 200 000 euro för Förenade kungariket.

3. Ersättningen till medlemsstaterna i samband med de program som avses i punkt 1 får inte överstiga följande belopp:

- a) för Rose Bengal-tester: 0,20 euro/test,
- b) för serumagglutinationstester: 0,20 euro/test,
- c) för komplementbindningstester: 0,40 euro/test,
- d) för ELISA-tester: 1 euro/test.

Artikel 2

Bovin tuberkulos

1. De program för utrotning av bovin tuberkulos som lagts fram av Estland, Spanien, Italien, Polen och Portugal godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

(¹) EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 378/2007 (EUT L 95, 5.4.2007, s. 1).

2. Gemenskapens finansiella stöd till de medlemsstater som anges i punkt 1 ska uppgå till 50 % av kostnaderna för utförande av tuberkulintester, laboratorietester och ersättning till djurägare för värdet på de djur som slaktas under programmen, och det får inte överstiga

- a) 24 000 euro för Estland,
- b) 6 100 000 euro för Spanien,
- c) 2 700 000 euro för Italien,
- d) 1 100 000 euro för Polen,
- e) 347 000 euro för Portugal.

3. Ersättningen till medlemsstaterna i samband med de program som avses i punkt 1 får inte överstiga följande belopp:

- a) för tuberkulintester: 1 euro/test,
- b) för gammainterferontester: 5 euro/test.

Artikel 3

Ovin och kaprin brucellos

1. De program för utrotning av ovin och kaprin brucellos som lagts fram av Spanien, Italien, Cypern och Portugal godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de medlemsstater som anges i punkt 1 ska uppgå till 50 % av kostnaderna för inköp av vaccin, utförande av laboratorietester och ersättning till djurägare för värdet på de djur som slaktas under programmen, och det får inte överstiga

- a) 5 600 000 euro för Spanien,
- b) 2 800 000 euro för Italien,
- c) 93 000 euro för Cypern,
- d) 1 100 000 euro för Portugal.

3. Ersättningen till medlemsstaterna i samband med de program som avses i punkt 1 får inte överstiga följande belopp:

- a) för Rose Bengal-tester: 0,20 euro/test,
- b) för komplementbindningstester: 0,40 euro/test,

Artikel 4

Bluetongue i högriskområden eller områden där sjukdomen är endemisk

1. De program för utrotning och övervakning av bluetongue som lagts fram av Belgien, Bulgarien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal, Rumänien och Slovenien godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de medlemsstater som anges i punkt 1 ska uppgå till 50 % av kostnaderna för utförande av laboratorietester för virologisk, serologisk och entomologisk övervakning samt inköp av fällor och vaccin, och det får inte överstiga

- a) 377 000 euro för Belgien,
- b) 5 400 euro för Bulgarien,
- c) 3 100 000 euro för Tyskland,
- d) 100 000 euro för Grekland,
- e) 4 100 000 euro för Spanien,
- f) 351 000 euro för Frankrike,
- g) 1 300 000 euro för Italien,
- h) 70 000 euro för Luxemburg,
- i) 527 000 euro för Nederländerna,
- j) 245 000 euro för Österrike,
- k) 1 004 000 euro för Portugal,
- l) 43 000 euro för Rumänien,
- m) 61 000 euro för Slovenien.

3. Ersättningen till medlemsstaterna i samband med de program som avses i punkt 1 får för ELISA-tester inte överstiga 2,50 euro per test.

Artikel 5

Salmonellos (zoonotisk salmonella) hos avelsflockar av *Gallus gallus*

1. De program för bekämpning av vissa zoonotiska salmonellastammar hos avelsflockar av *Gallus gallus* som lagts fram av Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Lettland, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien och Slovakien godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de medlemsstater som anges i punkt 1 ska uppgå till 50 % av kostnaderna för utförande av bakteriologiska tester och serotypning vid officiell provtagning, ersättning till djurägare för värdet på utslaktade fåglar och destruering av ägg samt inköp av vaccindoser, och det får inte överstiga

- a) 550 000 euro för Belgien,
- b) 10 000 euro för Bulgarien,
- c) 200 000 euro för Tjeckien,
- d) 75 000 euro för Danmark,
- e) 600 000 euro för Tyskland,
- f) 120 000 euro för Irland,
- g) 150 000 euro för Grekland,
- h) 800 000 euro för Spanien,
- i) 500 000 euro för Frankrike,
- j) 470 000 euro för Italien,
- k) 45 000 euro för Cypern,
- l) 60 000 euro för Lettland,
- m) 400 000 euro för Ungern,
- n) 1 300 000 euro för Nederländerna,
- o) 50 000 euro för Österrike,
- p) 2 000 000 euro för Polen,
- q) 600 000 euro för Portugal,
- r) 400 000 euro för Rumänien,
- s) 275 000 euro för Slovakien.

3. Ersättningen till medlemsstaterna i samband med de program som avses i punkt 1 får inte överstiga följande belopp:

- a) för bakteriologiska tester (odling): 5,00 euro/test,
- b) för inköp av vaccindoser: 0,05 euro/dos,
- c) för serotypning av relevanta isolat av *Salmonella* spp.: 20,00 euro/test.

Artikel 6

Salmonellos (zoonotisk salmonella) hos värphönsflockar av *Gallus gallus*

1. De program för bekämpning av vissa zoonotiska salmonellastammar hos värphönsflockar av *Gallus gallus* som lagts fram av Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Lettland, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien och Förenade kungariket godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de medlemsstater som anges i punkt 1 ska uppgå till 50 % av kostnaderna för utförande av bakteriologiska tester och serotypning vid officiell provtagning, ersättning till djurägare för värdet på utslaktade fåglar och destruering av ägg samt inköp av vaccindoser, och det får inte överstiga

- a) 750 000 euro för Belgien,
- b) 20 000 euro för Bulgarien,
- c) 1 000 000 euro för Tjeckien,
- d) 2 000 000 euro för Tyskland,
- e) 20 000 euro för Estland,
- f) 500 000 euro för Grekland,
- g) 3 500 000 euro för Spanien,
- h) 2 500 000 euro för Frankrike,
- i) 1 000 000 euro för Italien,
- j) 80 000 euro för Cypern,
- k) 300 000 euro för Lettland,
- l) 10 000 euro för Luxemburg,
- m) 2 000 000 euro för Ungern,
- n) 2 000 000 euro för Nederländerna,
- o) 1 000 000 euro för Österrike,
- p) 2 000 000 euro för Polen,
- q) 1 000 000 euro för Portugal,
- r) 500 000 euro för Rumänien,
- s) 1 000 000 euro för Slovakien,
- t) 80 000 euro för Förenade kungariket.

3. Ersättningen till medlemsstaterna i samband med de program som avses i punkt 1 får inte överstiga följande belopp:

- a) för bakteriologiska tester (odling): 5,00 euro/test,
- b) för inköp av vaccindoser: 0,05 euro/dos,
- c) för serotypning av relevanta isolat av *Salmonella* spp.: 20,00 euro/test.

Artikel 7

Klassisk svinpest och afrikansk svinpest

1. De program för bekämpning och övervakning av

a) klassisk svinpest som lagts fram av Bulgarien, Tyskland, Frankrike, Luxemburg, Rumänien, Slovenien och Slovakien godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008,

b) klassisk svinpest och afrikansk svinpest som lagts fram av Italien godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de medlemsstater som anges i punkt 1 ska uppgå till 50 % av kostnaderna för utförande av virologiska och serologiska tester av tamsvin och vildsvin, samt för Bulgariens, Tysklands, Frankrikes, Rumäniens och Slovakiens program även 50 % av kostnaderna för inköp och distribution av vaccin och åtlar för vaccinering av vildsvin, och det får inte överstiga

- a) 400 000 euro för Bulgarien,
- b) 1 000 000 euro för Tyskland,
- c) 650 000 euro för Frankrike,
- d) 100 000 euro för Italien,
- e) 15 000 euro för Luxemburg,
- f) 2 500 000 euro för Rumänien,
- g) 40 000 euro för Slovenien,
- h) 525 000 euro för Slovakien.

3. Ersättningen till medlemsstaterna i samband med de program som avses i punkt 1 får för ELISA-tester inte överstiga 2,50 euro per test.

Artikel 8

Vesikulär svinsjuka

1. Det program för utrotning av vesikulär svinsjuka som lagts fram av Italien godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd ska uppgå till 50 % av kostnaderna för laboratorietester och får inte överstiga 300 000 euro.

Artikel 9

Aviär influensa hos fjäderfä och vilda fåglar

1. De program för undersökningar av aviär influensa hos fjäderfä och vilda fåglar som lagts fram av Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till medlemsstaterna ska uppgå till 50 % av kostnaderna för utförande av laboratorietester och en klumpsumma för provtagning av vilda fåglar, och det får inte överstiga

- a) 127 000 euro för Belgien,
- b) 76 000 euro för Bulgarien,
- c) 65 000 euro för Tjeckien,
- d) 202 000 euro för Danmark,
- e) 580 000 euro för Tyskland,
- f) 8 000 euro för Estland,
- g) 58 000 euro för Irland,
- h) 72 000 euro för Grekland,
- i) 306 000 euro för Spanien,
- j) 155 000 euro för Frankrike,
- k) 380 000 euro för Italien,
- l) 15 000 euro för Cypern,
- m) 33 000 euro för Lettland,
- n) 43 000 euro för Litauen,

- o) 12 000 euro för Luxemburg,
- p) 184 000 euro för Ungern,
- q) 444 000 euro för Nederländerna,
- r) 55 000 euro för Österrike,
- s) 81 000 euro för Polen,
- t) 165 000 euro för Portugal,
- u) 465 000 euro för Rumänien,
- v) 43 000 euro för Slovenien,
- w) 50 000 euro för Slovakien,
- x) 35 000 euro för Finland,
- y) 290 000 euro för Sverige,
- z) 400 000 euro för Förenade kungariket.

3. Ersättningen till medlemsstaterna för tester i samband med programmen får inte överstiga följande belopp:

- a) för ELISA-tester: 1 euro/test,
- b) för immunodiffusionstester (AGID-test): 1,20 euro/test,
- c) för HI-tester avseende H5/H7: 12 euro/test,
- d) för virusisoleringstester: 30 euro/test,
- e) för PCR-tester: 15 euro/test,
- f) för provtagning av vilda fåglar: 20 euro/fågel.

Artikel 10

Transmissibel spongiform encefalopati (TSE)

1. De program för övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) som lagts fram av Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de medlemsstater som anges i punkt 1 ska uppgå till 100 % av kostnaderna för genomförandet av programmen, och det får inte överstiga

- a) 1 950 000 euro för Belgien,
- b) 850 000 euro för Bulgarien,
- c) 950 000 euro för Tjeckien,
- d) 1 600 000 euro för Danmark,
- e) 9 500 000 euro för Tyskland,
- f) 250 000 euro för Estland,
- g) 5 000 000 euro för Irland,
- h) 950 000 euro för Grekland,
- i) 4 700 000 euro för Spanien,
- j) 14 750 000 euro för Frankrike,
- k) 3 050 000 euro för Italien,
- l) 250 000 euro för Cypern,
- m) 300 000 euro för Lettland,
- n) 550 000 euro för Litauen,
- o) 150 000 euro för Luxemburg,
- p) 700 000 euro för Ungern,
- q) 37 000 euro för Malta,
- r) 3 150 000 euro för Nederländerna,
- s) 1 250 000 euro för Österrike,
- t) 3 250 000 euro för Polen,
- u) 1 250 000 euro för Portugal,
- v) 7 500 euro för Rumänien,
- w) 200 000 euro för Slovenien,
- x) 750 000 euro för Slovakien,
- y) 650 000 euro för Finland,
- z) 1 150 000 euro för Sverige,
- za) 5 300 000 euro för Förenade kungariket.

3. Gemenskapens finansiella stöd till de program som avses i punkt 1 ska vara avsett för utförda tester och beloppet får inte överstiga

- a) 5 euro per test, för tester på nötkreatur i enlighet med bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001,
- b) 30 euro per test, för tester på får och getter i enlighet med bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001,

- c) 50 euro per test, för tester på hjorddjur i enlighet med bilaga III till förordning (EG) nr 999/2001,
- d) 175 euro per test, för primära molekylära särskiljande tester i enlighet med kapitel C punkt 3.2 c i i bilaga X till förordning (EG) nr 999/2001.

Artikel 11

Bovin spongiform encefalopati (BSE)

1. De program för utrotning av bovin spongiform encefalopati som lagts fram av Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland och Förenade kungariket godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de program som avses i punkt 1 ska uppgå till 50 % av medlemsstaternas kostnader för ersättning till djurägare för värdet på de djur som utslaktas och destrueras enligt utrotningsprogrammen, upp till högst 500 euro per djur, och det får inte överstiga

- a) 50 000 euro för Belgien,
- b) 50 000 euro för Bulgarien,
- c) 150 000 euro för Tjeckien,
- d) 50 000 euro för Danmark,
- e) 145 000 euro för Tyskland,
- f) 50 000 euro för Estland,
- g) 430 000 euro för Irland,
- h) 50 000 euro för Grekland,
- i) 500 000 euro för Spanien,
- j) 100 000 euro för Frankrike,
- k) 150 000 euro för Italien,
- l) 50 000 euro för Luxemburg,
- m) 50 000 euro för Nederländerna,
- n) 50 000 euro för Österrike,
- o) 100 000 euro för Polen,
- p) 232 000 euro för Portugal,
- q) 10 000 euro för Slovenien,
- r) 125 000 euro för Slovakien,

- s) 25 000 euro för Finland,
- t) 176 000 euro för Förenade kungariket.

Artikel 12

Skrapie

1. De program för utrotning av skrapie som lagts fram av Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland och Förenade kungariket godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de program som avses i punkt 1 ska uppgå till 50 % av de berörda medlemsstaternas kostnader för ersättning till djurägare för värdet på de djur som utslaktas och destrueras enligt utrotningsprogrammen, upp till högst 100 euro per djur, och till 50 % av kostnaderna för analys av prov för gentypning, upp till högst 10 euro per gentypningstest, och det får inte överstiga

- a) 66 000 euro för Belgien,
- b) 26 000 euro för Bulgarien,
- c) 88 000 euro för Tjeckien,
- d) 204 000 euro för Danmark,
- e) 1 000 000 euro för Tyskland,
- f) 12 100 euro för Estland,
- g) 550 000 euro för Irland,
- h) 700 000 euro för Grekland,
- i) 3 800 000 euro för Spanien,
- j) 3 000 000 euro för Frankrike,
- k) 1 500 000 euro för Italien,
- l) 1 100 000 euro för Cypern,
- m) 1 100 euro för Lettland,
- n) 3 000 euro för Litauen,
- o) 27 000 euro för Luxemburg,
- p) 343 000 euro för Ungern,
- q) 258 000 euro för Nederländerna,
- r) 26 000 euro för Österrike,
- s) 35 000 euro för Portugal,

- t) 881 000 euro för Rumänien,
- u) 61 000 euro för Slovenien,
- v) 302 000 euro för Slovakien,
- w) 201 000 euro för Finland,
- x) 4 000 000 euro för Förenade kungariket.

Artikel 13

Rabies

1. De program för utrotning av rabies som lagts fram av Bulgarien, Litauen, Ungern, Österrike, Polen, Rumänien och Slovakien godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de medlemsstater som anges i punkt 1 ska uppgå till 50 % av kostnaderna för utförande av laborietester samt inköp och distribution av vaccin och åtlar inom programmen, och det får inte överstiga

- a) 700 000 euro för Bulgarien,
- b) 700 000 euro för Litauen,
- c) 1 500 000 euro för Ungern,
- d) 290 000 euro för Österrike,
- e) 3 900 000 euro för Polen,
- f) 2 500 000 euro för Rumänien,
- g) 575 000 euro för Slovakien.

3. Ersättningen till medlemsstaterna i samband med de program som avses i punkt 1 får inte överstiga följande belopp:

- a) för ELISA-tester: 8 euro/test,
- b) för tester för att påvisa tetracyklin i ben: 8 euro/test.

Artikel 14

Enzootisk bovin leukos

1. De program för utrotning av enzootisk bovin leukos som lagts fram av Estland, Litauen och Polen godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de medlemsstater som anges i punkt 1 ska uppgå till 50 % av kostnaderna för utförande av laborietester och ersättning till djurägare för värdet på de djur som slaktas under programmen, och det får inte överstiga

- a) 15 000 euro för Estland,
- b) 200 000 euro för Litauen,
- c) 800 000 euro för Polen.

3. Ersättningen till medlemsstaterna i samband med de program som avses i punkt 1 får inte överstiga följande belopp:

- a) för ELISA-tester: 0,50 euro/test,
- b) för immunodiffusionstester (AGID-test): 0,50 euro/test.

Artikel 15

Aujeszkys sjukdom

1. De program för utrotning av Aujeszkys sjukdom som lagts fram av Spanien, Ungern och Polen godkänns härmed för perioden 1 januari–31 december 2008.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de program som avses i punkt 1 ska uppgå till 50 % av de berörda medlemsstaternas kostnader för laborietester, och det får inte överstiga

- a) 450 000 euro för Spanien,
- b) 60 000 euro för Ungern,
- c) 5 000 000 euro för Polen.

3. Ersättningen till medlemsstaterna i samband med de program som avses i punkt 1 får för ELISA-tester inte överstiga 1 euro per test.

KAPITEL II

FLERÅRIGA PROGRAM

Artikel 16

Rabies

1. De fleråriga program för utrotning av rabies som lagts fram av Tjeckien, Tyskland, Estland, Lettland, Slovenien och Finland godkänns härmed för perioden

- a) 1 januari 2008–31 december 2009 för Tjeckien och Tyskland,
- b) 1 januari 2008–31 december 2010 för Lettland och Finland,
- c) 1 januari 2008–31 december 2011 för Estland,
- d) 1 januari 2008–31 december 2012 för Slovenien.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de medlemsstater som anges i punkt 1 ska uppgå till 50 % av kostnaderna för utförande av laboratorietester samt inköp och distribution av vaccin och åtlar inom programmen.

3. Ersättningen till de berörda medlemsstaterna i samband med de program som avses i punkt 1 får inte överstiga följande belopp:

- a) för ELISA-tester: 8 euro/test,
- b) för tester för att påvisa tetracyklin i ben: 8 euro/test.

4. Det stöd som ska täcka de fleråriga programmens genomförandeperiod får inte överstiga

- a) 1 000 000 euro för Tjeckien,
- b) 800 000 euro för Tyskland,
- c) 4 750 000 euro för Estland,
- d) 3 700 000 euro för Lettland,
- e) 1 750 000 euro för Slovenien,
- f) 300 000 euro för Finland.

5. För 2008 ska följande belopp anslås:

- a) 500 000 euro för Tjeckien,

b) 475 000 euro för Tyskland,

c) 1 000 000 euro för Estland,

d) 1 200 000 euro för Lettland,

e) 350 000 euro för Slovenien,

f) 100 000 euro för Finland.

6. De belopp som ska anslås för de följande åren kommer att beslutas på grundval av genomförandet av programmet under 2008. Nedan anges de preliminära anslagen (i euro).

Medlemsstat	2009	2010	2011	2012
Tjeckien	500 000			
Tyskland	325 000			
Lettland	1 250 000	1 250 000		
Finland	100 000	100 000		
Estland	1 250 000	1 250 000	1 250 000	
Slovenien	350 000	350 000	350 000	350 000

Artikel 17

Aujeszzkys sjukdom

1. Det fleråriga program för utrotning av Aujeszzkys sjukdom som lagts fram av Belgien godkänns härmed för perioden 1 januari 2008–31 december 2009.

2. Gemenskapens finansiella stöd ska uppgå till 50 % av Belgiens kostnader för utförande av laboratorietester.

3. Ersättningen till Belgien i samband med det program som avses i punkt 1 får för ELISA-tester inte överstiga 1 euro per test.

4. Det stöd som ska täcka genomförandeperioden för det fleråriga program som Belgien ska genomföra enligt punkt 1 får inte överstiga 720 000 euro.

5. För 2008 ska 360 000 euro anslås.

6. Det belopp som ska anslås för det följande året kommer att beslutas på grundval av genomförandet av programmet under 2008. Preliminärt har 360 000 euro anslagits.

Artikel 18

Enzootisk bovin leukos

1. De fleråriga program för utrotning av enzootisk bovin leukos som lagts fram av Italien, Lettland och Portugal godkänns härmed för perioden 1 januari 2008–31 december 2010.

2. Gemenskapens finansiella stöd till de medlemsstater som anges i punkt 1 ska uppgå till 50 % av kostnaderna för utförande av laboratorietester och ersättning till djurägare för värdet på de djur som slaktas under programmen.

3. Ersättningen till medlemsstaterna i samband med de program som avses i punkt 1 får inte överstiga följande belopp:

a) för ELISA-tester: 0,50 euro/test,

b) för immunodiffusionstester (AGID-test): 0,50 euro/test.

4. Det stöd som ska täcka de fleråriga programmens genomförandeperiod får inte överstiga

a) 2 000 000 euro för Italien,

b) 170 000 euro för Lettland,

c) 1 000 000 euro för Portugal.

5. För 2008 ska följande belopp anslås:

a) 400 000 euro för Italien,

b) 60 000 euro för Lettland,

c) 300 000 euro för Portugal.

6. De belopp som ska anslås för de följande åren kommer att beslutas på grundval av genomförandet av programmet under 2008. Nedan anges de preliminära anslagen (i euro).

Medlemsstat	2009	2010	2011	2012
Italien	800 000	800 000		
Lettland	55 000	55 000		
Portugal	350 000	350 000		

KAPITEL III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 19

1. För de program som avses i artiklarna 1, 2, 3, 5, 6, 14 och 18 ska de stödberättigande kostnaderna för ersättning till djurägare för värdet på djur till följd av slakt eller utslaktning begränsas till vad som föreskrivs i punkterna 2 och 3 i denna artikel.

2. Den genomsnittliga ersättning som ska betalas till medlemsstaterna ska beräknas på grundval av antalet djur som slaktats eller utslaktats i respektive medlemsstat och får

a) för nötkreatur uppgå till högst EUR 375 per animal;

b) för får och getter uppgå till högst 50 euro/djur,

c) för avelsfåglar av *Gallus gallus* uppgå till högst 3,50 euro/djur,

d) för värphöns av *Gallus gallus* uppgå till högst 1,50 euro/djur.

3. Den ersättning per enskilt djur som ska betalas till medlemsstaterna får inte överstiga 1 000 euro per nötkreatur och 100 euro per får eller get.

Artikel 20

1. De utgifter som medlemsstaterna lägger fram med avseende på finansiellt stöd från gemenskapen ska anges i euro och uppges exklusive mervärdesskatt och andra skatter.

2. Om en medlemsstats utgifter betalas i en annan valuta än euro ska den berörda medlemsstaten omräkna dem till euro med tillämpning av den senaste växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken före den första dagen i den månad då medlemsstaten lämnar in ansökan.

Artikel 21

1. Finansiellt stöd från gemenskapen till de program som avses i artiklarna 1–18 ska beviljas under förutsättning att de berörda medlemsstaterna

- a) genomför programmen i enlighet med relevanta bestämmelser i gemenskapslagstiftningen, inbegripet reglerna för konkurrens och offentlig upphandling,
- b) senast den 1 januari 2008 sätter i kraft de lagar och andra författningar som krävs för genomförandet av de program som avses i artiklarna 1–18,
- c) senast den 1 juni 2008 överlämnar de tekniska och finansiella delrapporterna för de program som avses i artiklarna 1–18 till kommissionen, i enlighet med artikel 24.7 a i beslut 90/424/EEG,
- d) för de program som avses i artikel 9 genom kommissionens onlinesystem rapporterar positiva och negativa resultat från undersökningar som framkommit under övervakningen av fjäderfä och vilda fåglar till kommissionen var tredje månad inom fyra veckor efter slutet av den sista månad som rapporten omfattar,
- e) för de program som avses i artiklarna 10–12 rapporterar resultatet av programmen för övervakning av transmissibla spongiforma encefalopatier till kommissionen varje månad inom fyra veckor efter slutet av den månad som rapporten omfattar,
- f) för de program som avses i artiklarna 1–18 i enlighet med artikel 24.7 b i beslut 90/424/EEG senast den 30 april 2009

överlämnar en slutrapport till kommissionen om det tekniska genomförandet av programmet, tillsammans med handlingar som styrker medlemsstatens utgifter och de resultat som uppnåtts under perioden 1 januari–31 december 2008,

- g) genomför de program som avses i artiklarna 1–18 effektivt,
- h) för de program som avses i artiklarna 1–18 inte lämnar in ytterligare ansökningar om annat gemenskapsstöd till dessa åtgärder och inte tidigare har lämnat in sådana ansökningar.

2. Om en medlemsstat inte följer reglerna i punkt 1 ska kommissionen minska gemenskapens finansiella stöd till den medlemsstaten beroende på vilken typ av överträdelse det rör sig om och hur allvarlig den är, samt hur stor ekonomisk förlust gemenskapen har lidit.

Artikel 22

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2008.

Artikel 23

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2007.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen